

Věrná

STRÁŽ

Týdeník Svazu Čechů z Volyně

Ročník III. - Číslo 43-44.

V Žatci 12. listopadu 1948

Cena 4 Kčs

Kulturou k lidu - s lidem ke kultuře

Olympiada lidové kulturní a umělecké tvorby volyňských Čechů, jejíž závěrečné kolo proběhne v Žatci v rámci oslav Velké říjnové revoluce ve dnech 27. — 28. listopadu t. r., bude jistě událostí, která nezůstane bez povšimnutí. A to nejen proto, že se jedná o první kulturní podnik tohoto druhu v CSR, nejen proto, že tím navazujeme na naši kulturní tradici na Volyni a hodláme uplatňovat zkušenosti získané v tomto směru v SSSR, kde se tyto olympiady pořádají každoročně v celostátním měřítku, ale především proto, že jde o nový způsob probouzení, podporování, šíření a uplatňování lidové kulturní činnosti. Jsme proto pevně přesvědčeni, že již příštím rokem nebudeme jedinými pořadateli kulturní olympiady, ale že se do této akce zapojí postupně celý národ, neboť ta akce toho pro svou důležitost zaslouhuje.

Koncepce socialistického soutěžení nenechává a nemůže nechat stranou tak významný faktor jakým je lidová kultura pro život a utváření naší nové společnosti. Odtud pramení tedy pro jednotlivce i celky potřeba vytváření nových a lepších kulturních hodnot, které by ztvárnily nebo alespoň čestně obstály mezi hodnotami vytvořenými jinými jednotlivci či celky. Měření těchto hodnot se děje právě na olympiádách lidové kulturní a umělecké tvorby, jichž se zúčastňují jako účinkující i jako posluchači nejširší lidové masy. A to je jejich největším kladem. Umění a kultura přestává zde být doménou „vyvolených“ jednotlivců resp. privilegované společenské třídy a stává se majetkem všeho pracujícího lidu, který z něho nedělá „vědu pro vědu“ — ale hledá a nachází v něm osvězení, radost a vzpruhu pro další úspěšnou a cílevědomou práci.

O tom, že takovéto nazírání na poslání kultury, umění a lidové tvorby je plně opodstatněno, svědčí také ta skutečnost, že se přihlásila celá řada našich krajanů do soutěže v nejrůznějších oborech přesto, že mají dosud hodně existenčních starostí a nevyřešených otázek. Přihlásili se mladí i starší, muži, ženy i děti, jednotlivci, soubory i sbory — a co je nejdůležitější — těžce pra-

Dokračování na str. 2.

Ve dnech 27.—28. listopadu t. r. sjedou se do Žatce účastníci I. olympiady lidové umělecké a kulturní tvorby vol. Čechů z celého pohraničí Čech i Moravy.

Velká říjnová revoluce

Každého roku s vděčností a s obdivem vzpomínáme na Velkou říjnovou revoluci v Rusku, do jejíž velikých převratných dějů spadá i naše národní revoluce proti Habsburkům. Čeští a slovenští revolucionáři, kteří v době Velké říjnové revoluce stáli se zbraní v ruce proti svým utlačovatelům, velmi dobře pochopili, co i jim přináší tento velký dějinný převrat v zemi, která svým carským samoděržavím představovala základnu a oporu pro politickou a hospodářskou reakci na celém tehdejší světě. Svržení carismu a vítězství ruského pracujícího lidu nad ruskou šlechtou a buržoasií bylo tak dokonalé, že vliv Velké říjnové revoluce pronikavě zasáhl i do našich vnitřních politických poměrů a zde se také náležitě projevil.

Na Velkou říjnovou revoluci v Rusku především reagovalo naše dělnictvo, jehož odpor proti rakouskému politickému a policejnímu režimu se projevil v hromadění a soustředování revolučních sil v továrnách a závodech. Česká liberální buržoazie musela ve svém programu leccos sčít

a opravit, jakmile český pracující lid pomocí svých závodních rad dělníků navázal svým revolučním programem na výsledky Říjnové revoluce a tento program také důsledně uplatňoval.

Velká říjnová revoluce však také mocně otřásla celým systémem státní moci, jak byl v Rakousko-Uhersku až do této doby houževnatě udržován. Vojenský a policejní absolutismus, který měl držet rakouské národnosti na uzdě v době války, byl nahrazen zdánlivě jakéhosi parlamentarismu. Ale ukázalo se, že je již pozdě na léčení starého neduhu, jímž tato prohnilá monarchie odumírala. Český a slovenský národ svou revolucí, která se ve všem opírala o Velkou říjnovou revoluci v Rusku, nadobro se rozešel se starým rakousko-uherským soustátním ve chvíli, kdy ohlásil svůj nárok na svou státní a národní samostatnost a podle toho se v svém poměru k monarchii zařídil. Revoluční hnutí mezi pracujícími vrstvami nebylo možné také mírnit nějakými sliby a vyhládkami na federalisaci Rakouska, protože i tento pokus byl již v příkrém

(Pokračování s 1. strany.)

cující lid — v 90% zemědělci, kteří i letos sváděli a svádí úporný boj o zajištění výživy národa a volného času jistě neměli nazbyt.

Dalším velkým kladem naší olympiady bude to, že se bude soutěžit ve čtyřech slovanských řečích: češtině, ruštině, polštině a ukrajinštině. Jen málo lidí v naší republice se může pochlubit znalostí všech těchto řečí, o lidových písních nebo tancích, o znalosti prostředí a lidové kultury těchto bratrských slovanských národů ani nemluvě. Věříme proto, že mimo jiné přičiníme se znovu o propagaci myšlenky slovanské družby, vzájemnosti, poznání a spolupráce.

V neposlední řadě budeme jistě sledovat i náš zájmový cíl: ukázat a dokázat, že jsme nejen dobrými vlastenci, kteří dovedli obětovat pro národ to nejdražší v čas potřeby, že jsme nejen pracovitými zemědělci a dělníky, kteří své povinnosti konají stejně při práci jako v boji, ale že jsme i uvědoměnými a kulturně vyspělými občany, kteří své vlastní dělali čest a šířili slávu jejího jména dokud byli v cizině a že v tomto duchu hodláme pokračovat i doma. Tak budeme také nejlépe realizovat program obsažený v našem hesle „kulturu k lidu — s lidem ke kultuře.“ Jar. Chudoba.

Důchod nejspravedlivější

Na ženu v domácnosti se vždy zapomínalo. Její práci jako by byl nikdo neviděl a jak by nebyla měla žádného významu. A přece na této práci záležela spokojenost, zdraví i pracovní schopnost členů rodiny. Ale nikdo nebral zřetel na zdraví manželky v rodině. Když se manželka pracující v domácnosti stala pro chorobu trvale práce neschopnou, neměla nároku na podporu z jakéhokoliv veřejného fondu. Byla zase každým haléřem a potřebnou pomocí odkázána jen na manžela nebo na podporu dorostlých dětí a pod.

V této nejsmutnější životní kapitole ženy zjednáva nápravu nové národní pojištění. Ono totiž zaručuje manželce — pokud nepoživá důchodu invalidního nebo starobního či snad vdovského důchodu — roční důchod v částce 6000 Kčs pro případ, že nemůže pro chorobu vykonávat své práce v domácnosti. Podmínkou tohoto důchodu, nepodloženého prázdnou povinností příspěvkovou, je, aby taková manželka pojištěnce nebo důchodce žila v manželství aspoň rok nebo dosáhla v manželství věku 65 let a nebyla výdělečně činnou. Samozřejmě při stáří 65 let již není podmínkou, aby manželka vykonávala své obvyklé práce v domácnosti.

Důchod, který manželce zajišťuje pevný roční příjem, když pro poruchu svého zdraví nemůže vykonávat své obvyklé práce v domácnosti, je jistě sociálně a morálně nejspravedlivější. Uznává se jím společensky produktivní význam práce v domácnosti vůbec. A lidsky se jím přispěje k ulehčení života osudu ženy, která se obětovala vyčerpávající a nekonečné práci v domácnosti.

VELKÁ ŘÍJNOVÁ REVOLUCE

(Pokračování s 1. strany.)

rozporu s tím, co český a slovenský lid od své národní a sociální revoluce očekával a co si chtěl také se zbraní v ruce vydobýt.

Velká říjnová revoluce která se tak stala i vzorem pro revoluci naši, rozhodla o vývoji poměrů u nás již 14. října 1918, kdy české lidové vrstvy, nezávislé na přáních a potřebách české buržoasie, vyhlásily hlavní zásady svého revolučního programu v samoštatném státě československém. Na čtrnáctý říjen 1918 pak jen navazoval den revoluce, 28. říjen 1918, a to tak, že český lid postavil před hotoovou skutečností nejen císařskou Vídeň, nejen rakušáckou českou buržoasii i s jejími poslanci, ale také západní mocnosti, které se celou dobu války nemohly rozhodnout, zda má být Rakousko-uherská monarchie rozbita nebo zachráněna.

M. Jakovlev:

Lenin a Stalin - organizátoři sovětského státu

Sovětský stát je státem nového typu, který projevils svou nesmírnou silou v přetvoření staťkársko — kapitalistického Ruska v mnohonárodní stát pracujících a vydržel těžké zkoušky války s nacistickým Německem, prokázav politické, hospodářské, vojenské a organizační přednosti sovětského zřízení proti kapitalistickému. Z války vyšel vítězný sovětský stát ještě mocnější.

Zakladateli sovětského státu a jeho organizátory jsou Vladimír Lenin a jeho nejbližší spolupracovník Josef Stalin. Již v období příprav k Říjnové revoluci vyvstala otázka, jaký má být stát, který vystřídá stát dosavadní. Zodpověděl ji Lenin ve své práci „Stát a revoluce“, která se stala proletariátu neocenitelnou zbraní v jeho boji s buržoasií.

Na základě bedlivého prostudování dvou revolucí, v r. 1905 a v únoru 1917, dospěli Lenin a Stalin, rozvíjejíce teorii marxismu, k názoru, že nejlepší formou státu pracujících nebude parlamentní demokratická republika, nýbrž republika sovětů (rad). Sověty vznikly po prvé za revoluce v r. 1905, za revoluce v r. 1917 byly nejen obnoveny, ale také rozšířeny po celé zemi. V znamenitých dubnových thesích razil Lenin heslo boje za republiku rad, jako nejlepší formu diktatury proletariátu. Leninovo heslo „všechna moc sovětům!“ nadchlo pracující lid k vítěznému dovržení Říjnové socialistické revoluce. Když dne 7. listopadu 1917 povstání v Petrohradě vyvrcholilo, byla tam už vláda fakticky v rukou petrohradského sovětu. V noci ze 7. na 8. listopad byl ve Smolně zahájen II. všeruský sjezd sovětů, který vyhlásil převzetí státní moci sověty a dělnicko-rolnickou vládu, sověť lidových komisařů v čele s Vladimírem Iljičem Leninem.

„Sověty dělníků a rolníků — tof nový typ státu, psal Lenin, nový, vyšší typ demokracie, je to forma diktatury pro-

Nebyť Velké říjnové revoluce v Rusku, která tak mocně ovlivnila nové uspořádání mocenských poměrů v celé Evropě, nebylo by bývalo ani revoluce naší. Vítězná západní buržoasie si totiž nepřála drobení velkých státních celků ve střední Evropě ze strachu, že svobodné národy nebudou tak povolným nástrojem pro její imperialistické poválečné cíle, jak se k nim připravovala. Proto mělo být Rakousko-Uhersko zachráněno, a jistě by k tomu bylo došlo, kdyby příklad z Ruska dávno nerozhořdil o právech potlačených národů a dal jim k tomu sílu i záštitu, aby se tyto národy rázem vyprostily z německého a maďarského poddanství. Velká říjnová revoluce byla matkou revoluce naší, a na to dnes znova s vděčností vzpomínáme, neboť výsledek druhé světové války tuto historickou skutečnost znova a slavnostně potvrdil. ČI

letariátu řízení státu bez buržoasie a proti ní. Demokracie po prvé slouží masám lidu, pracujícím, přestává být demokracií bohatých, jak je tomu ve všech buržoasních i nejdemokratičtějších republikách.“ Vyzbrojivše masy pracujícího lidu potřebnými theoretickými zásadami, vedli Lenin a Stalin boj pracující třídy za odstranění buržoasního státního aparátu a vytvoření nového, sovětského státního aparátu, Rudé armády, sovětských soudů a j. Brzy po svém ustavení vyhlásila sovětská vláda „deklaraci práv národů Ruska“, kterou se jim dostalo naprosté rovnoprávnosti. Lenin a Stalin byli autory první ústavy Ruské socialistické federativní sovětské republiky, která všem občanům zaručovala rovnoprávnost bez ohledu na původ, národnost, pohlaví, vzdělání a náboženství, zaručovala svobodu slova, svobodu shromažďovací, současně však ukládala občanům povinnosti, především povinnost pracovat a hájit socialistickou vlast.

V r. 1922 byl vytvořen Svaz sovětských socialistických republik. Vznik Sovětského svazu byl značným pokrokem v praktickém řešení národnostní otázky ve stáť. Všechny dříve utlačované národy obdržely nyní vydatnou pomoc bratrského národa ruského a mohly vsoupit na cestu samostatného a kulturního rozvoje.

Od prvních dnů života nového státu projevovali jeho zakladatelé velkou péči o vybudování sovětské branné moci. Rudá armáda čestně uhájila vymoženosti Říjnové revoluce proti domácí kontrarevoluci a cizím interventům, odrazila jak německé imperialisty, tak i vojenská 14 intervencujících států, vedených Anglií.

Sířana Leninova a Stalina vedla lid po cestě industrialisace a kolektivisace zemědělství k socialismu. Stalin, geniální pokračovatel v díle Leninově

ukázal, že konečnému vítězství socialismu nestačí ustavení sovětské vlády, že k tomu cíli je třeba dohnat a předstihnout kapitalistické státy ve směru hospodářském a technickém. Konkrétním vyjádřením plánu industrialisace státu byly stalinské pětiletky. Socialistický průmysl se stal rozhodující hospodářskou silou Sovětského svazu. Během pouhých 13 let se země proměnila ze zaostalého agrárního státu v pokrokovou průmyslovou velmoc. Pokud jde o rozsah průmyslové výroby bylo carské Rusko na čtvrtém místě v Evropě, na pátém místě ve světě. Sovětský svaz byl však již koncem druhé pětiletky na prvním místě v Evropě a na druhém ve světě. Ve výrobě strojů se dostal ze čtvrtého na druhé místo ve světě, v produkci elektrické energie z patnáctého na třetí, v těžbě uhlí ze šestého na čtvrté, ve výrobě hospodářských strojů, lokomotiv a kombajnů na první. Sovětský svaz vybudoval socialismus, stal se hospodářsky nezávislou zemí.

Pronikavé změny nastaly také v zemědělství, kde došlo k dobrovolnému sjednocování drobných usadlostí v hospodářská družstva, kolchozy. Vítězství kolchozního zřízení, umožněného znárodněním půdy, mělo nesmírný historický význam, byl to veliký převrat, který se svým dosahem vyrovnal říjnovému převratu v r. 1917. Výsledkem socialistické industrialisace a kolektivisace zemědělství bylo vítězství socialismu ve všech oborech národního hospodářství. Sovětský stát pod vedením Stalinovým zmožněl, znásobil své síly, upevnil své základy a stal se pevnou oporou sovětského lidu.

Pokračovatel ve velikém díle Lenina, Josef Stalin, doplnil Leninovo učení o možnosti vítězství socialismu v jedné zemi a dospěl k přesvědčení o možnosti výstavby komunismu v SSSR i v tom případě, potrvá-li kapitalistické obklíčení. Historickou zásluhou Stalinovou je, že rozvinul marxisticko-Leninové

čení o státě a ukázal na nezbytnost dalšího posílení socialistického státu v období kapitalistického obklíčení.

Jasným výrazem dalšího posílení sovětského státu se stala jeho nová ústava, schválená mimořádným VIII. sjezdem sovětu a nazvaná po svém tvůrci ústavou Stalinovou. Tato ústava je vyjádřením vítězství leninsko-stalinské národnostní politiky.

Zatěžkávací zkouškou odolnosti sovětského zřízení byla válka s nacistickým Německem. Sovětský stát dovedl překonat všechny obtíže a seskupit síly sovětského lidu k obraně vlasti. O neotřesitelnou odolnost se rozbily útoky hitlerovských velitelů, lepší, než jakékoliv jiné zřízení nesovětské. Porážkou německých nacistů a japonských imperialistů uhájil sovětský svaz svobodu, jakož i samostatnost svých národů, upevnil bezpečnost svých hranic a zvýšil svoji autoritu na mezinárodním fóru.

Ukončiv vítězně válku jal se sovětský svaz nadšeně uskutečňovat dílo obnovy a další výstavby hospodářství. Města a vesnice, doly a továrny, závody a vědecké ústavy zachvátily mocná vlna socialistického budování. Obětavá práce sovětského lidu na splnění nové stalinské pětiletky ve čtyřech letech je důkazem nesmírné lásky a oddanosti sovětských národů k socialistickému státu.

Životodárnou silou sovětského státu je sovětské vlastenectví, pevná stalinská družba národů SSSR a vedoucí úloha, kterou plní strana Lenina a Stalinova, organisátor a inspirátor nevidaných vítězství a úspěchů sovětského lidu.

Zrozen Říjnovou revolucí, vychován stranou Leninovou a Stalinovou, kráčí sovětský stát odhodlaně a s důvěrou ke komunismu.

Pětiletkou k socialismu

Letošní 28. října, kdy jsme zároveň vzpomněli 30. výročí vzniku samostatného československého státu, byl nejen retrospektivou, ale také pohledem do budoucna. V tento den totiž podepsal prezident republiky Klement Gottwald zákon o našem prvním pětiletem hospodářském plánu, na němž se v předvečer 28. října usneslo Národní shromáždění. Výroční den naší samostatnosti byl tudíž zároveň ideovým nástupem do naší první pětiletky.

Na rozhraní obou plánovacích období dvouletky i pětiletky dává se nám ovšem tak příležitost, abychom zhodnotili, jak jsme obstáli v plnění úkolů, jež nám uložil náš dvouletý hospodářský plán. Bylo již řečeno, že úkoly dvouletého hospodářského plánu se nám dařilo plnit v průmyslu a dopravě, naproti tomu zemědělství a stavebnictví zůstalo v plnění vyčerpávajících úkolů značně pozadu. Nicméně i zemědělství se snaží v závěrečné fázi dvouletky dohnat své zpoždění. Přispěly k tomu jak lepší povětrnost-

ní podmínky letošního roku, tak uvědomělost našeho venkovského lidu, který za vedení dělnické třídy dovede odhaňovat sabotéry a zázkočnický. To způsobilo, že se plnění kontingentů v odvodu obilí k 28. říjnu značně zrychlilo, takže dlouhodobý výkupní plán byl splněn na 92%, 2.066 českých a slovenských obcí a 64 okresy splnily výkupní plán na 100%, některé ho i překročily. To je radostný poznatek, který nás opravňuje k nadějnému výhledu do období naší pětiletky, na jejichž úkolech zemědělství začalo již pracovat podzimní orbou a osetím.

Přejdeme-li zanedlouho do dalšího časového úseku plánovaného hospodářství, musíme si všichni umínit, že úkoly, které nám první pětiletky plán ukládá, chceme plnit lépe a dokonaleji, než jsme to dovedli dosud. Naše dvouletka byla nám dobrou školou, poskytla nám možnost, abychom nasbírali řadu zkušeností a bude nyní na nás, abychom je nyní v další etapě hospodářského plánování náležitě uplatnili. Jednou z důležitých

Průmysl a zemědělství

V průmyslu činí průměrná roční hodnota výroby na každého pracujícího 70.000 Kčs, v zemědělství však jen 20.000 Kčs. V těchto dvou číslech je už obsažen náležitý příkaz zvýšené péče o zemědělství; je v nich také už ukázána cesta, jak pomoci zemědělcům, neboť zvýšení životní úrovně zemědělců je nerozlučně spojeno se zvýšením celé zemědělské výroby.

Zemědělská práce je úzce svázána s přírodou. Velmi jasně jsme to viděli loni, kdy sucho a neúroda udělaly čaru přes všechny naše rozpočty. Práce zemědělce je ustavičná spolupráce s přírodou a také: stálý boj chalupníka, domkáře a sedláka s přírodou.

Jak zvýšit výrobnost zemědělství? Ukazuje to již jeho minulost. Zemědělství se učilo od vědy; učilo se, poznávalo, že může zvýšit výrobu melioracemi i hnojením, vhodným osetím i užitím strojů, výběrem nejlepších druhů obilí a dobytka, racionálním pěstováním drůbeže i výběrem kmív, družstevnickou svépomocí i sebevzděláváním a tak pod. Zemědělec poznal, že „vzdělání, vědění je moc“; této síly užil, aby zvýšil výtěžek a ovoce své práce. To je i cesta do budoucnosti. Zemědělství se musí pronikavě mechanizovat, musí mít mnoho strojů, aby s menším počtem lidským sil udělalo více. Tato mechanisač chalup a statků je nad síly malých i středních rolníků a proto cesta vede a povede k ustavičnému sdružování a vzájemné pomoci, aby všech prostředků, které pomáhají k mechanisač zemědělství, bylo užito účelně a vydatně.

Zemědělská věda nestojí; jde stále kupředu a i u nás se musíme seznamovat stále s novými poznáky zemědělské vědy, abychom jich užili k rozmnožení toho, co nám dává půda. To není jen zájem lidí z vesnic, ale i lidí z měst.

Čteme o velkém zápasu, k němuž se chystá SSSR s přírodou. V SSSR velké rozlohy zápasí se suchem. Proto v letech 1949—1950 bude provedena velká agrotechnická přestavba velké oblasti evropské části SSSR. Budou založeny ochranné pásy lesů v šířce 60 km a o celkové délce 17.670 km. Budou vysázeny lesy v celkové rozloze přes 6 mil. ha; bude založeno daleko přes 40.000 nových rybníků a nádrží; plán agrotechnické přestavby bude uskutečňován pomocí nejmodernějších strojů, ekskavatorů, pluhů a j., které budou sousředeny v 570 stanicích.

Z těchto několika čísel lze dobře vidět úsilí Sovětského svazu o zvýšení a zajištění zemědělské výroby.

Také naše zemědělství musí užít všech vymožeností vědy a techniky, aby zvýšilo svoji výrobu, aby pomohlo zemědělcům, aby mu dalo plný a radostný život na jeho půdě, aby mu dalo odměnu za jeho práci a aby dalo dostatek výživy pro celý národ. Průmysl dá stroje, zemědělství dá obživu. PaŮ.

Nové úřady

Počátkem příštího roku vstoupí v život nové krajské zřízení; bude provedeno do všech důsledků a rychle tak, aby bylo hotovo do konce března 1949. Lhůty pro vybudování nové správy jsou závazné a nepřekročitelné. Na krajské orgány bude přenesena nejen pravomoc dosavadních zemenských národních výborů, ale zčásti i pravomoc ústředních orgánů. S krajským zřízením vzniknou lidové orgány a úřady nového druhu a bude nutno už v počátcích pečovat, abychom do nich nepřenesli nic ze zastaralých byrokratických metod. Krajské zřízení zasáhne hluboko do našeho veřejného života. Těžisko správy se do značné míry přenesou do sídel krajských výborů a tím se správa přiblíží lidu. Bude to na prospěch hospodářského i sociálního rozvoje jednotlivých oblastí; budou tu také zlikvidovány zemské aparáty, které často neměly styku s lidem.

Bude potřeba, abychom při novém uspořádání naší administrativy všude dbali toho, aby v naší administrativě vládli nový duch i duch. Moderní stát žije svojí administrativou. Moderní stát, který jde k socialismu, má mnoho úkolů; proto také má takový stát i velkou administrativu. Je však nutno dbát toho, aby tato administrativa byla úměrná možnostem státu; nesmí být přebujelá a zbytečná. Zejména je nutno dbát toho, aby nová administrativa nebyla státem ve státě, aby nebyla útvar pro sebe, ale aby si uvědomila, že je nástrojem lidové vlády, že je prostředkem mezi lidem a jinými státními orgány. Nová administrativa musí být jednoduchá a pružná. Nesmí být zatížena byrokratismem.

Jak vzniká byrokratismus? Jeho vznik byl už dán slovem byrokrat; toto slovo vzniklo od slova: bureau, t. j. kancelář. Byrokrat sedí ve své kanceláři; je odříznut od života, zná jenom papíry, spisy, které jsou na jeho stole; nevidí skutečný život, nevidí bolesti, potřeby a zájmy širokých vrstev. Byrokrat úřaduje, aby úřadoval. Vyřizuje spisy jen proto, aby mu nějak zmizely se stolu. Naproti tomu demokratický a socialistický úředník, který zná své poslání, jedná pro věc, věcně a rychle. Rozhoduje bez výtáček. Jde k jádru věci, snaží se sloužit lidu a rozhoduje podle zájmů republiky.

Krajské zřízení bude velkým zlomem v naší administrativě. Je proto potřeba, abychom už dnes pečovali o to, aby v nových úřadech, které vzniknou v souvislosti s krajským zřízením, vládli všude zdravý duch lidové vlády, aby ve všech úřadech žilo vědomí, že úřady jsou pro lid a ne lid pro úřady. Úřady už nesmějí být nástrojem vrchnosti proti lidu, jsou skutečnovateli zájmů lidu, pracujících. Nedošli bychom k cíli, kdybychom na své cestě k socialismu si nevytvářeli také nový typ úředníka, úředníka lidového, úředníka, který cítí s potřebami lidu a kterému hlavním příkazem jsou zájmy pracujícího lidu a potřeby republiky. IS

zásad, jimiž se musíme řídit, je, nevidět jen konečný cíl, ale stále pozorovat kontrolovat cestu, kterou k němu spějíme. To znamená zvýšený zřetel na hospodárnost, na náležitě využití surovin, pracovních sil i technického zařízení, neboť bez soustavného odkrývání pracovních rezerv, nových a dokonalejších metod výrobních i distribučních se v pětiletém hospodářském plánu neobejdeme.

Předseda vlády Ant. Zápotocký ve svém slavnostním projevu v den 28. října právem ukázal na to, že hospodárnost musíme prosazovat do důsledků a do sebe-menších maličkostí. Jen tak dosáhneme toho, aby výsledky pracovního úsilí nebyly znehodnocovány, nýbrž aby se plně mohly projevit v zlepšování životní úrovně našeho obyvatelstva. Kdybychom nezařadili přísnou hospodárnost ve všech směrech, podobali bychom se člověku, který nalévá vodu do děravé nádoby.

Více než dosud musíme tudíž položit důraz na kontrolu provádění plánů i nadplánů, abychom byli s to chyby, které se vyskytnou, ihned odstraňovat a napravovat.

Řekli jsme si, že naše první pětiletka má být cestou k socialismu. To nám ukládá zvýšenou odpovědnost při jejím provádění. Socialismus znamená nový a dokonalejší hospodářský sociální řád a chceme-li jej vybudovat, musíme zdokonalovat všechny složky, které jej tvoří. Musíme učinit vše, abychom dospěli k takové pracovní výkonnosti, která nám zajistí nejen lepší životní úroveň, ale zabezpečí také cíl, k němuž směřujeme, t. j. socialismus. Základní podmínkou k tomu je, abychom dosáhli lepší výkonnosti a vyšší produktivity práce. O to se musíme všichni přičinit v období našeho pětiletého hospodářského plánu ze všech sil. NU

CO PŘEDPOKLÁDÁ PĚTILETÝ PLÁN

Zatím co docházejí zprávy o splnění úkolů dvouletého plánu jednotlivých podniků a průmyslových oborů, obrací se již pozornost pracujících k nastávajícímu pětiletému období výstavby a přestavby našeho hospodářství, do kterého vstoupíme 1. lednem příštího roku. Naše veřejnost projevuje živý zájem o hlavní úkoly, které pětiletý plán ukládá našemu hospodářství. Seznala, že tu jde skutečně o mimořádné vypětí, že pětiletým plánem se má dosáhnouti takového rozvoje, k jakému docházelo za kapitalistického hospodářství jenom v době nejvyšší konjunktury.

O rozsahu pětiletého plánu svědčí hlavní ukazatele. Národní důchod, který v roce 1948 činí 211 miliard Kčs, se má v roce 1953 zvýšit na 310 miliard, tedy o 48%. V období 1949-1953 mají být provedeny investice v celkové výši 336,2 miliard Kčs. Přes tento vysoký podíl, který mají investice na celkovém národním produktu, má se však zvyšovat spotřeba, která na hlavu vzroste během tohoto pětiletí o 35%. Průmyslová výroba v roce 1953 dosáhne 454 miliard Kčs oproti 288 v roce 1948, zvýší se tudíž o 57%, při čemž hlavní rozšíření dozná výroba výrobních prostředků, která bude zvýšena o 66%, kdežto průmysl spotřebních statků vzroste o 50%. Podstatným způsobem, i když ne v takovém rozsahu jako výroba průmyslová, se má zvýšit i výtěžek zemědělské a lesní výroby, a to o 15 procent, z 94 miliard Kčs v r. 1948 na 108 miliard Kčs v roce 1953. Největší požadavek klade provedení pětiletého plánu na naše stavebnictví, jehož objem v r. 1948 činí 20 miliard Kčs a má v r. 1953 dosáhnout 46 miliard Kčs. To je rozšíření o 130%.

Velikost a závaznost úkolů, před něž bude při provádění pětiletého plánu postaven každý závod a každý jednotlivý pracovník, vyžaduje, aby si veřejnost uvědomila, co je hlavním předpokladem zdaru celého pětiletého plánu. Samozřejmě budou zvětšeny

výrobní úkoly vyžadovat četnější pracovní síly a pětiletý plán také kalkuluje další nábor pracovních sil zejména do průmyslu, do stavebnictví a v menší míře také v dopravě. Zaměstnanost v průmyslu se zvýší během pětiletky o 254.000 osob, takže v r. 1953 bude v průmyslu (bez řemesel) zaměstnáno 1.616.000 osob. Mimo přirozený přírůstek výdělečně činných osob a pracovní rezervy v jiných oborech bude hlavně zemědělství a lesnictví sloužit jako reservoir nových pracovních sil v průmyslu, neboť počet obyvatelstva činného v zemědělství a lesnictví se zmenší z 2.207.000 v roce 1948 na 2.113.000 v roce 1953. Přitom se však má počet stálého dělnictva v zemědělství, kterého je dnes citelný nedostatek, zvýšit z 210.000 na 245.000. Zaměstnanost ve stavebnictví, které čeká největší rozmach, se zvýší o plných 50%, z 210.000 na 315.000. Zaměstnanost v dopravě dozná jen menšího zvýšení z 323.000 na 343.000, ačkoliv celkové oživení hospodářského ruchu se bude odrážet také v daleko intenzivnější dopravě.

Pouhé srovnání vzrůstu výroby v jednotlivých oborech a vzrůstu jejich zaměstnanosti již ukazuje, že toto rozmnožení pracovních sil nemůže stačit ke zdoání těchto úkolů, nebude-li zároveň splněn další předpoklad, se kterým pětiletý plán počítá. A hlavním předpokladem pětiletého plánu je, aby se podařilo využít všech rezerv, které tu ještě jsou ve výkonnosti pracujících. Je nutno podstatně zvednout produktivitu práce. V průmyslu má se produktivita práce zvýšit z 211.000 Kčs na 280.000 Kčs na hlavu, tedy o 32%, v zemědělství z 43.000 na 51.000 Kčs, tedy o 20%. Ve stavebnictví z 95.000 na 146.000, tedy o plných 53% a v dopravě ze 100.000 na 130.000, tedy o 30%. V této perspektivě se ukazuje závaznost, jakou má snížení absence a fluktuace, omezení nemocnosti a správná organizace a příp. i mechanizace práce pro celý rozvoj našeho hospodářství.

Nový poměr k práci

Zijeme v době velkých společenských proměn, které se nezastavují před žádnou oblastí a žádným úsekem našeho veřejného i osobního života. Chceme-li, aby se přerod k socialismu rychle a dobře podařil, musíme usilovat, aby nastal velký přerod i v duších všech, kteří dohromady tvoří národ, lid. Socialismus dává celé výrobě zcela jiný smysl. Výroba nemá, nemůže, nesmí být nástrojem zisku, prospěchu jedněch na úkor druhých. Musí být nástrojem obecného blahobytu a teprve jeho prostřednictvím i osobního prospěchu každého jednotlivce. Liberalistický hospodářský řád udělal z práce zboží. Podnikatel kupoval práci svých zaměstnanců; bylo v povaze tohoto řádu, že práci chtěl kupovat nejlacněji, nejvýhodněji. Proti tomu se pracující různým způsobem bránili. Je přirozené, že doba, která ponížila práci na zboží, nedovedla dát pracujícím vnější a vyrovnaný vztah k práci, k podniku. Pracující viděl v podniku, továrně, dílně jen místo, kde pracoval právě tolik, aby si vydělal svoji mzdu, svůj plat.

Dnes základem našeho blahobytu je výroba. Základem větší a lepší výroby je práce, práce organizovaná a uvědomělá. O organizaci národní práce se starala dvouletka; ta připravila půdu pro pětilátku. O uvědomělý poměr k práci v novém socialistickém řádu a duchu se musí přičinit každý pracující. Dojde se k tomu tím, že pochopí, že práce v socialistickém společenství je čestným závazkem jednotlivce, že už není zbožím, jehož cena se řídí nabídkou a poptávkou. Dojdou-li všichni pracující k novému pojetí práce, dojdou tím také k novému poměru k podniku, kde pracují. To už není podnik, patřící akciové společnosti, několika společníkům, bohatému jednotlivci nebo za-

hraničnímu kapitálu, který si našel krycí českou firmu. Je to podnikání naše, patří všem. Dříve mohl být osud podniku pracujícím lhostejný. Nepatřil mu a nedával mu to, co mu podle spravedlivosti patřilo. Dnes je jinak. Národní podniky, národní podnikání patří všem. Už to není ono cizí „obecní, z něhož krev neteče“. Už je to moje, tvoje, všech nás. Čím více se ve své práci přičiníme, tím lépe se povede každému národnímu podniku a všem nám dohromady. Každý pracující má mít a musí mít zájem o podnik, ve kterém pracuje a zejména si musí v něm uvědomit nutnost zvýšené práce.

Osobní prospěch každého pracujícího v socialismu se spojuje osudově i nerozlučně s hospodářským vzestupem národního celku. Provedli jsme velké, nejzákladnější změny v celém našem podnikání. Bylo by ovšem bláhové se domnívat, že hned zítra, za rok se vše obrátí tak, že blahobyt rychle poroste. Blahobyt není kvěfinka, která roste rychle. Jsou to stromy, které přinesou bohatou úrodu teprve po letech. Na venkově sázejí stromy staří lidé i když vědí, že jejich ovoce budou sklízet jiní, druzí, mladší. Ale ti to, staří zase sklizejí to, co sazejí lidé před nimi. Také my sklídíme to, co zesejeme. Něco vzejde rychleji, něco dozrává pomaleji. náš společný blahobyt bude nás stát hodně trpělivostí a hlavně hodně práce. Bude to práce radostná, i když někdy bude znamenat pot a únavu, i když někdy tato práce nám uloží velké odříkání. Každý rozumný člověk ví, že úspěch má jen ten, kdo se dovede odříkat kdo dovede přidat v práci tehdy, když je zapotřebí. Přidat v práci můžeme a musíme, protože pracujeme pro sebe! V tom je nový poměr k práci!

Ženy v národním pojištění

Prvním dnem měsíce října vstoupil do života zákon o národním pojištění. Je to historická etapa v našich sociálně politických dějinách. Máme totiž nyní pojištění, které opravdu zasahuje všichni náš pracující lid. Ale jsou to hlavně ženy, které tímto pojištěním získávají zcela mimořádnou sociální posilu. Již svobodná volba lékaře znamená pro ženy mnoho. Pojištěnec i rodinný příslušník si mohou volit lékaře podle své potřeby a důvěry. Ženy mají otevřeny dveře všech ordinací podle vlastního přání. To se týká i lékařů pro choroby oční, kožní, pohlavní a p. Pro děti do 6 let lze též volit odborného lékaře podle přání rodičů. V nemocnicích, sanatoriích a pod. ústavech nebude doba léčení pacienta omezena (dosud na 28 dnů), nýbrž při bezplatnosti léčení i pro rodinné příslušníky bude nyní léčení pokračovat bez ohledu na nějaké lhůty až do vyléčení. Jaká je to úleva pro pracující matky! Národní pojištění znamená pro ženy jako pojištěnky a rodinné příslušnice bezplatnou pomoc v mateřství a nárok na lékařské ošetření v porodnici. Po skytuje též porodné, dětskou výba-

vičku, resp. peněžitou náhradu za ni. Pokud pojištěnka nemá nároku na plat, dostane podporu ve výši nemocenského po dobu 18 týdnů, kdežto předtím trvala tato podpora jen po 12 týdnů. Sociálně slabé rodiny budou dostávat na základě zákona o národním pojištění peněžitou podporu v případě, že jejich živitel je v ústavním ošetřování. Národní pojištění však pamatuje také na hmotnou pomoc v případě zmrazení, neplodnosti, zohydění a při jiných sociálních chorobách. Jednorázové pohřebné bude činit 5000 Kčs. Je ovšem zlepšeno i pojištění starobní a invalidní a jsou zlepšeny i důchody vdovské a sirotčí. Sociálního důchodu se dostává všem dosud nepojištěným starým nezaopatřeným osobám. Co staře, žijících dosud v těžké bídě, se bude nyní těšit pravidelnému měsíčnímu důchodu.

Je skutečně mnoho příčin, aby pracující ženy uvítaly národní pojištění s největší radostí. Snímá se tak mnohé sociálně slabé ženy nemalou starost. Ženy se jistě vynasnaží, aby národní pojištění se opíralo o největší výrobnost a poctivou práci pro stát.

Rozšířené úkoly vyživovacích komisí

Vytvoření volného trhu zemědělských výrobků neznamená nikterak, že tím se uvoľňuje provádění předpisů o dodávkových povinnostech, nebo že se tím dokonce legalizuje černý trh. Prodej na volném trhu je naopak podmíněn splněním dodávkových povinností a proto také připadá zvýšená důležitost kontrole tohoto plnění. Z toho důvodu také nabývá významu pravomoc mimořádných vyživovacích komisí, které byly zřízeny již loňského roku. Mimořádné vyživovací komise se nyní obnovují podle směrnic ministerstva vnitřní a všech místních národních výborů. V menších obcích do 500 obyvatelů má být komise tříčlenná, ve větších obcích šestičlenná, v okresních, resp. krajských národních výborech a ve velkých městech dvanáctičlenná. Předseoud komise má být člen místního národního výboru a návrh na členy má předložit akční výbor. V komisích mají být zastoupeni také spotřebitelé a drobní a střední rolníci, kteří plní vzorně své dodávkové povinnosti.

Mimořádné vyživovací komise mají dozírat na plnění osevních plánů a kontrolovat osevní plochy. Budou spolupracovat při rozpisu dodávkových povinností s národními výbory, hlavně pokud jde o obilí, mléko, maso, vejce, brambory, tuky a j. Budou se starat o včasné a urychlené plnění dodávek, zjišťovat, jak se dodávky plní a navrhnout národnímu výboru zvýšení dodávek všude tam, kde se odhad výnosu zemědělské výroby ukázal nižší než je skutečný výtěžek. Dalším jejich úkolem je účast na povolování domácích porážek a nucených porážek a na zjišťování mrtvé váhy poraženého dobytka.

Nový a velmi závažný úkol mimořádných vyživovacích komisí spočívá v tom, že budou na podkladě směrnic ministerstva výživy zjišťovat, jsou-li řádně splněny dodávky v té které obci a na základě tohoto zjištění v kladném případě rozhodovat o povolení. Vyživovací komise se však musí starat také o řádný chod distribuce v oboru výživy, budou sledovat dodržování výrobních příkazů v živnostenském podnikání a starat se o dodržování předpisů o distribuci potravin a o cenách. Jejich činnost má v zárodku zabránit vznikání černého obchodu se zemědělskými plodinami. Zajistit spravedlivou a za dnešních možností dokonalou výživu našeho lidu a znemožnit černý obchod, to bude velká zásluha, o níž se musí ze všech sil přičinit vyživovací komise v každém místě.

Sjezd reemigrantů ve Znojmě. Sjezd připravovaný původně na 13. a 14. listopadu 1948 se odkládá na dni 27. a 28. listopadu 1948.

Boj o Kyjev

Vojenská situace na východní frontě vypadala v této rozhodující době takto:

Letní útok Němců v prostoru Orla a Kurska byl odražen. Rudá armáda přešla sama k protiofenzivě a Hitlerova vojska krácela od porážky k porážce. Němci byli hnáni Ukrajinou, byli zatlačeni na západní břeh mohutného Dněpru.

Aby nepodlehli rozkladné beznaději, byli napájeni falešným vínem živé německé propagandy. Ta rychle vynalezla, že jedinou přirozenou a lehkou obhajitelnou hranicí jejich „Evropy“ je pravý břeh řeky Dněpru. Co je za ním, to už je skoro Asie, pro Němce vlastně bezcenný svět.

Německé velení, jako už tolikrát, se i zde opíralo o chybné předpoklady. Mocný, skoro kilometr široký pás veletoku, jehož východní rozervaný břeh je sám těžko přístupný, a západní naopak zase je místy vyšší nebo bažinatý, vytvoří přirozenou hradbu, před níž sovětská vojska zůstanou rozpačitě stát. Tak to alespoň plánovali Němci.

Skrty v plánu provedla — jako obvykle — Rudá armáda. Nacistům nebylo dovoleno, aby si za řekou odpočali a v klidu uspořádali své otěšené šiky. Rudou armádu ani nenapadlo, aby zůstala před Dněprem stát. Dněpr je ruská řeka a Rusové si s ní dovedli poradit. Přimo „s chodu“, jak se po rusku říká, šli na druhý břeh. Přepravovali se na všem, co bylo po ruce. Na rybářských člunech, na trámec, dokonce i na stanových dílcích vyplněných senem. Nečekali na pontony, nečekali na nic.

Tak, z odvahy a ráznosti, byla vytvořena malá předmostí, odkud pak po rychlé přepravě vojska i materiálu vyšel útok na Kyjev. V noci z dvacátého druhého na dvacátého třetího října se na jedno takové předmostí severně od města přemístila první československá samostatná brigáda. Podle rozkazu velitele 38. sovětské armády, již byla podřízena, se soustředila v lese západně od osady Ljutěž.

Přesun se musil provádět v noci, protože ve dne byla místa přechodu pod neustálou dělostřeleckou palbou nepřítel. Za soumraku byl pontonový most rychle postaven, za svítání rychle rozebrán. Všechno ovládala rychlost. Čtyřstup za čtyřstupem,

auto za autem. Měl-li některý povoz tu nehodu, že se třeba jen na chvíli musil na mostě zastavit, byl regulovčičky bez milosti shozen do řeky. Nic nesmělo brzdit nepřetržitý proud lidí a vozů.

Lesem táhl mdlý nasládlý zápach. Mezi stromy se válely mrtvoly Němců a koní, znaky úporných bojů o předmostí. Noc za noci přefezávaly řeku vratké pásy pontonových mostů. Noc za noci přicházely do malých předmostí nekonečné řady posil. Tanky, děla, minomety... Brzy už nebylo hnutí. Téměř za každým stromem stálo dělo, číhal tank nebo byla vyryta zemljanka. Kyjev očekával svoji hodinu.

Ale také Němci neskládali ruce v klín. Rostly náznaky, že připravují zoufalý útok směrem k přepravě a že se chtějí pokusit zlikvidovat naše předmostí. Ačkoliv všechny přípravy brigády mluvily o jejím nastávajícím útoku, bylo vojákům naopak oznámeno, že jednotka přechází k úporné obraně. Právě úmysly velení byly Němcům zakryty i tím, že byl vydán zákaz používat při zastřelování a k odrázení nepřátelských útoků větší množství děl, aby se tak neprozradilo obrovské soustředění dělostřelectva na předmostí. Ani tato opatrnost však dělostřeleckým brigádám nevaňala, aby při zastřelování se neskldili první úspěchy. Vybrali si „baňu“, lázně, kde právě umývalo svou špinu asi patnáct Němců. Po několika přímých zásazích se podařilo utéci jen třem. A ještě nahým.

28. října, téměř v předvečer bitvy o Kyjev, vzpomínala brigáda při dunění děl a chvatných příboravých pracích na domov. Ještě nikdy nevyvolaly ve vojácích národní hymny takové pocity, jako zde, v lesích nad Kyjevem.

Den poté se sešla v polozičené obci Novosilki porada velitelů všech vyšších jednotek. Řídil ji maršál Zukov, pověřený vedením všech operací kyjevské bitvy. Bližil se 7. listopad, státní svátek Sovětského svazu. Vojška první ukrajinské fronty byla proniknuta pevným úmyslem přinést osvobozený Kyjev národům SSSR jako dar k tomuto dni.

Ve svém proslovu maršál uvedl, že při útoku bude zasazeno tolik dělostřelectva, jako dosud nikdy v ději-

nách válek. Velitel 38. armády, generál Moskalenko zdůraznil, že boje o Kyjev se zúčastní „bratskaja čechoslovackaja brigáda“.

Třetího listopadu 1943 v 08.00 hodin začala slavná bitva o Kyjev.

Byla zahájena nejmohutnější dělostřeleckou přípravou, jakou svět dosud poznal. Účinky byly strašné. Třistapadesát děl na každém běžném kilometru fronty, nepočítaje v to obávané Kafaše, Andruše, minomety 82 mm a děla 45 mm, chrčilo zkáru do postavení Němců ve směru hlavního náporu ofensivy: osada Jablonka — Dětské sanatorium.

Nad kouřem obalenými hlavami sošen se rozburácely motory sovětských Iľjušinů. Přední okraj nepřítel byl rychle smeten. Na křídlech 38. armády, v prostoru obce Vyšgorod při dněperském břehu a u osady Moščun však nepřítel kladl houževnatý odpor.

1. čs. brigáda zůstávala zatím v záloze 38. armády. Československý 1. dělostřelecký oddíl se ve svém palebném postavení východně Jablonky zúčastnil dělostřelecké přípravy. Z lesů, nad nimiž žlutá, červená, růžová a černá mračna malovala pekelný obraz německé zkázy, přivedli zajatce. Roztřeseného, napůl ohluchlého hrůzou výbuchů.

„Bylo to strašné,“ přiznal. A na otázku, za jak dlouho myslí, že útočící vojska budou v Kyjevě:

„Uděláte-li ještě několikrát takovou přípravu, budete v Berlíně.“

Země se pod strašlivou palbou zachvívala a bortila jako by nastával konec světa. Vzduch, kde vojáci 1. čs. brigády stáli shromáždění v lese, přilby na hlavách, zbraň připravenou, se pisek sypal do zemljanek, pracně zbudovaná ohniště se sesouvala. Nikomu na tom už nezáleželo.

Plukovník Svoboda chodil od jednotky k jednotce. Jeho hlas, naplněný vážností chvíle, se snažil zvítězit nad strašlivou písní děl.

„Vojáci, boj o hlavní město Ukrajiny, o Kyjev, byl zahájen. Bude to boj historický...“

Každý z těch, kdo do toho boje šel, více četl s jeho rtů než slyšel slova:

„Můžeme být šťastní, že se jej účastníme. Náš národ nám ukládá, abychom o Kyjev bojovali tak, jako bychom bojovali o Prahu, Brno, o Bratislavu...“

Po šesté hodině odpoledne má brigáda nařízenou přípravu k přesunu. Hodinu před půlnocí po telegrafickém rozkaze vyrazí usilovným pochodem přes Jablonku do prostoru západně Vyšgorodu.

Útočné pásmo brigády vycházelo z lesů severozápadně Kyjeva, pak se mělo mírně rozšířit a obcházet město z jihozápadu. Po obou stranách brigády šly jednotky Rudé armády, stotřicátá šestá a dvě stě čtyřicátá střelecká divise.

Za noční ténnoty, po nesjizdných lesních cestách se Čechoslováci přemísťovali do přikázaného prostoru. Během pochodu nový rozkaz změnil jejich úkol. Místo, aby zůstali nadále zálohou, měli nyní od jihozápadu za-

útočit na Vyšgorod a zničit nepřítel, který odtud podnikal tankové protiútoky do boků pronikajících sovětských jednotek.

4. listopadu, za svítání, přišla těžkým pochodem vyčerpaná brigáda na místo a zaujala východiště na rozestavené trati východně od obce. K útoku však nedošlo. Nepřítel vida beznadějnost obrany Vyšgorodu sám osadu vyklidil.

Rozvíjel se druhý den bojů o Kyjev. Po poledni dostala brigáda rozkaz velitele 51. střeleckého sboru k útoku podél silnice Valki-Priora k úkolem, aby do večera ovládla severovýchodní okraj Kyjeva. Dřív než mohlo být započato s jeho prováděním, byl rozkaz radiotelegraficky změněn. Československá jednotka odešla do prostoru severně od Dětského sanatoria, odkud Němci dočasně zatlačili jednotky rudooarměje. Brigáda zde v lese zaujala kruhovou obranu proti očekávaným útokům nepřítel.

Odrážení většího nočního protiútku se po boku sovětských vojáků zúčastnili automaticí 2. polního praporu, kteří při tom utrpěli první ztráty — jeden muž padl a dva byli zraněni. Další oběti se stal pobojník velitele brigády, poručík Konstanti Hjbner, který při jízdě s důležitým hlášením najel na protitankovou minu.

Přišlo ráno třetího dne. Dlouhá bělavá skvrna Dětského sanatoria svítila do jitra, očištěna nadobro od Němců. Mrtvolky těch nacistů, kteří se při protiútku dostali mezi sovětské a československé střelce, špinily půdu lesa.

Zatím co tankisté generála Rybalka, rovněž přemístění na severní předmostí, vyjelí vpřed, aby rozvinuli dosavadní útočný úspěch, dostala 1. čs. brigáda rozkaz k zaujetí východiště a k vyražení — spolu s ostatními jednotkami Rudé armády — ke konečnému útoku na Kyjev.

Úloha Českoslovanů byla nadmíru čestná. Hlavní nápor 51. střeleckého sboru, který po předcházejícím průlomu ostatních sovětských jednotek měl nyní za úkol dobytí Kyjeva, vedla 1. čs. samostatná brigáda.

Německý tisk a rozhlas ubezpečovaly až do této chvíle své čtenáře a posluchače, že jediná československá jednotka zanikla u Sokolova, a že prý stateční němečtí granátníci navždy zmařili pokusy „Beneschleute“ vybudovat třeba i jen zárodek nové československé armády.

Útok započal půl hodiny před polednem. Již krátce poté se samozvaní „nejlepší vojáci světa“ měli možnost na vlastní kůži přesvědčit, jak vzrostla ta jimi „zničená“ sokolovská jednotka co do počtu i co do údernosti.

Pro útočící brigádu bylo stanoveno pět postupných cílů. S oběma sovětskými divisemi po svých bocích, přes silnou dělovou a minometnou palbu nepřítel, vrazily prapory z lesů rychle vpřed. Na levé straně byly rychle zřezány 240, divise hned zaraženy silným odporem v Priorce, takže levé křídlo Českoslovanů bylo obnaženo. Přesto dosáhli 1. prapor brigády svého postupného cíle, sovochozu a koty 173,6, již za hodinu po započetí útoku.

Staroslavný Kyjev čekal. Volaly ohrožené bane kostelů, čekali v úzkostech lidé v domech. Českoslováci šli. Za Kyjev jako za Prahu. Už znali svého nepřítel. Poznali jej v Sokolově, uviděli jej znovu tady, cestou okolo zákopů, odkud vylézal s rukama nad hlavou, zděšený, zavšivený, k zhnusení špinavý a páchnoucí. „Nejvyšší“ rasa.

Vzdálenost jim ubíhala pod nohama. Pak najednou zůstali stát před hloubkou rozsáhlého protitankového příkopu. Tankový prapor, který přechodu předejel, tu přes hodinu musil stát v dělostřelecké a minometné palbě. Když ženisté rychle udělali průchod, když tanky projely a pýchota postupovala dál, když nepřítel kvapně ustoupil, vypadalo to tu tak, jak si Českoslováci pomalu přivykali vidat: zničená nepřátelská baterie, několik kulometů a několik desítek mrtvých.

Po deseti dnech života v lesích uviděli vojáci zase bílé ukrajinské domky. Jejich okna je však přivírala německou palbou. Před samým Kyjevem si Českoslováci musili prorvat další cestu křechovitým odporem německých skupin. Tanky, protiletadlové baterie, automaticí, pěšáci — brigáda pracuje rukou v ruce. Střední tanky T-34, které obešly zprava nepřítel, obsazují spolu s automatickými most na žitomírské silnici.

Půlka odpoledne. Je 16 hodin 5. listopadu. Čelo pýchoty je přibito k zemi před první předměstskou osadou Syrcem. V lesku čnějí hlavně kulometů z černých měr nepřátelských dzotů, kulometry se natahují z oken vesnických domků. Velitel brigády posílá rotu lehkých tanků T-70 na pomoc k syreckým larům.

Tanky, kulometčíci, protitankisté, kanony 45 mm se číní. Z dzotů létají třísky, z oken domků vypadávají pobití Němci. Rachocení jednoho z československých kulometů náhle umlká zaraženo výbuchem. Německá střela zasáhla granát v opasku kulometčíka. Ale už na střelcově místě sedí jiný a dávky zas přší do posledních míst odporu. Pýchota se zvedá k útoku. Deset pevnůstek, dvacet kulometů, posádky zničený do posledního muže. V 17 hod. je dosaženo třetího postupného cíle: předměstí Syrec.

V tu chvíli je již také Rudou armádou vyvrácena německá obrana v západních předměstích Bělči a Borkovci. Osud města je už rozhodnut. Z nadřízeného štábu přichází k brigádě zpráva, že Němci hromadně utíkají po poslední velké silnici, která jim zbyla, směřující k Vasilkovu. Utíkali, aby se dostali pod přšící bomby Iljušinů.

Zoufalství nadcházejícího konce činných Němce ve městě divokými. Vraždí, páli, ničí. A brání se s posledním zbytkem zúrivosti, protože vědí, že pro ně není odpuštění.

Ještě za těžkého boje před Syrcem vydal velitel brigády rozkaz, aby 1. prapor a prapor tanků bez ohledu na situaci na levém křídle, pronikaly se vším s čím mohou ke konečnému cíli uvnitř města.

Syrec, Volojkov ... Ze sklepů vy-

lézají ženy a děti, v radostném pláči objímají bratry Českoslováky. Do sklepů a do chlévů, jako krysy, zalézají Němci a jako krysy tam zmírají.

Stará paní utíká s otevřenou náručí, k vojákovi, který granátem poslal čtyři Němce do jejich nebe.

„Už ani plakat nemohu. Vy prý jste Češi, je to pravda?“

Paní Suchá, Češka, žijící už třicet let u Kyjeva, se dočkala své chvíle. Osvobodili ji krajané. Dobře, že přišli dnes. Zítra by tu už nikoho nebylo.

○

První kyjevské ulice. Tanky burácejí. Tanky sovětské, podporující útok 1. praporu brigády, tanky československé, nesoucí pyšně a hrdě svá jména: Jan Žižka, Bachmač, Sokolovo, Kapitán Jaroš, Lidice, Jánošík...

Rota tanků T-34 dostala rozkaz, aby od mostu na žitomírské silnici pronikla k závodům Bolševik. Tank velitele roty, podporučíka Buršika, železný obr „Jan Žižka“ proráží vrata závodu a ničí vše, co chtělo přinést zkázu jemu. Tři jiné tanky objíždějí blok domů a rozmetávají skrytého německého Ferdinanda, který tu číhal v záloze. Čety automatických se dávají do práce a vybíjejí ze zoologické zahrady německou škoolou.

Začalo se stmívat. Čtvrtý postupný cíl — Kinozávod — po obchvatu tanků T-70 a automatických je vyčištěn. Části 1. praporu, kterým se podařilo proniknout, nejdále vpřed, se dostaly už před šestou hodinou k poslednímu postupnému cíli pro tento den: ke kotám 179.2 a 173.9.

Ale v týlu brigády, v závodě Bolševik znovu vzplál odpor. Tankům T-34 zbývá už jen železná dávka munice. Nový obchvat automatických není pokus Němců. Jejich odpor se přesunul dál, na osobní nádraží Kyjev 1.

V 19 hodin tam dorazila rota T-70 s jedním T-34 a četou automatických. Odpor nepřítel je urputný, končí však stejně jako všechny dnešní německé snahy. S pomocí automatických 2. praporu a čtyř ženijní roty je nádraží dobyt. Nacistům už nezbyl čas na vyhození železničního mostu a nádražních budov.

K druhé červené čáře na mapě plukovníka Svobody, označující cíl brigády, zbývá už jen málo. Velitel brigády se přišel podívat až k předním průzkumným oddílům u nádraží.

Tma se snesla nad krvácející město. Rudost požárů šlehalá k nebi, výbuchy náloží vyrazily mezi ulicemi jako ničivé skřeky podlé německé zvůle. Kyjev byl pro ně ztracen. Chtěli tedy ještě zničit, co se dalo. Život lidí ve sklepech a v úkrytech, nášheru starých budov. Chtěli nechat za sebou jen spoušť.

Těžce se probíjející československé jednotky srážely pazoury vandalů. Mezi ohni a uposřed palby pronikaly dál, krok za krokem, vždy blíž k cíli. Němci už věděli, kohe mají před sebou. Do víry nočního boje zazníval úzkostný křik:

„Die Tschechen sind da!“

A pak bylo nejlépe zahodit zbraně a utéci.

Pátého listopadu, dvě hodiny před půlnocí stojí brigáda na svém posledním postupném cíli. Je uprostřed města jako velká dýka, vbodnutá do německé obrany. Jejím levému sovětskému sousedu se do města vniknout nepodařilo. Pravý soused pronikl jen tanky.

Původní rozkaz, podle kterého se mělo příští ráno pokračovat v útoku, byl vzhledem k vývoji situace změněn. Útok měl pokračovat hned, ještě této noci.

Plukovník Svoboda projel hořícím městem k předním jednotkám a osobně vydal rozkaz tankovému praporu, aby bez ohledu na situaci sovětských sousedních divísi pronikl dále městem do předměstí Stalinka a odtud k Dněpru. Ústupové cesty z Kyjeva na jih musily být nepříteli odříznuty.

Nastalo slavné jitra 6. listopadu. Do ranních par na západním břehu

Dněpru, jižně od Kyjevské lavry vjely první T-70, lehké československé tanky. Bylo deset minut před sedmou. Nad osvobozeným Kyjevem vlály husté prapory dýmu, oslavující vítězství.

○
Po druhé vstoupil Kyjev do československých dějin. Před čtvrtstoletím z něho vyšly československé legie, aby po boku mladé Rudé armády svedly u Bachmače vítězný boj s Němci. Ruku v ruce s rudoarmějci nyní Čechoslováci Kyjev vyrvali z německých drápů, aby mu tak splatili dluh otců a bratří.

Den 6. listopadu přešel v radostném jásotu a dojetí kyjevských žen a dětí. Večer rozhlas oznámil rozkaz maršála Stalina, v němž 1. čs. samostatná brigáda v SSSR byla uvedena mezi jednotkami, které se nejvíce vyznamenaly při boji o město. Výno-

sem Presidia Nejvyššího Sovětu SSSR byla brigáda vyznamenána řádem Suvorova II. stupně za příkladně provedení bojových úkolů a za projevenou statečnost a odvahu.

Praporu brigády byla presidentem dr. Benešem udělena medaile: „Za chrabrost.“

Stořícet devíti vojínům, a důstojníkům se dostalo sovětských vyznamenání a medailí. Tři nejlepší z nich, poručík Antonín Sochor, podporučík Richard Tesařík a Josef Buršík dostali čestný titul hrdinů Sovětského svazu.

Brigáda vzpomínala v hrdém smutku na třicet svých padlých. Jejich životy byly zapláceny zničením spousty nepřátelských zbraní a ubitím 630 Němců.

Z knihy J. Andreje • J. Sifa „Směr Praha“.

KYJEV-

mezník čs.-sovětského bojového spojení

Letošního listopadu je tomu pět let, kdy došlo k úspěšnému vyvrcholení sovětské ofensivy proti Němcům, která osvobodila hlavní město sovětské Ukrajiny Kyjev. Na tyto památné dny vzpomínáme i u nás s hrdým vědomím, že v tomto osudovém boji byla to naše 1. samostatná brigáda, která pod velením plk. Svobody svým podílem v boji splnila náš spojenecký závazek k Sovětskému svazu a utužila své bojové bratrství se slavnou Rudou armádou.

Význam bitvy o Kyjev není však jen věcí rázu vojenského. Byl to i významný čin politický, protože aktivní účast 1. samostatné brigády v tomto boji byly jednou provždy odstraněny všechny pikle a rejdy londýnského vojenského vedení, které nepřálo početnému vzrůstu čs. vojenských jednotek v Sovětském svazu a jejich formování pod velením plk. Svobody všelijak překáželo. Reakční londýnská klika, jestliže se nemohla zmocnit vedení těchto jednotek, a v obavě, aby právě lidový ráz čs. samostatné brigády neměl vliv na vývoj politických událostí, jak je sama chtěla řídit, přála si mít v Sovětském svazu jen jakési „symbolické“ vojenské jednotky, které by však vůbec nezasáhly do boje po boku Rudé armády.

Ale příslušníci 1. čs. samostatné brigády odpověděli na zrádné svody londýnských reakčních generálů Ingra a ostatních přáním, aby naše samostatná brigáda, jako vyšší vojenská jednotka, byla co nejdříve vycvičena a poslána do boje. Vojáci 1. samostatné brigády nechtěli v Sovětském svazu svou bojovnost jen symbolizovat, ale dokázat, protože jen tak a ne jinak bylo možné hlásat víru v znovudobytí naší státní samostatnosti.

A tak se i stalo. V době, kdy so-

větská vojska uzavírala úspěšnou letní ofensivu v boji o Dněpr, naše brigáda dokončovala svůj výevik v Novochopersku, vzdáleném od Kyjeva 800 km na východ. Přání našich vojáků, aby mohli aktivně zasáhnout do boje, bylo sovětským vrchním velením vyhověno a naše brigáda byla zasazena na frontě před Kyjevem.

Útok sovětské armády na Kyjev začal 3. listopadu po mohutné dělostřelecké a letecké přípravě. Rozpoutal se boj, který ještě téhož dne dospěl k stanovenému operačnímu cíli a dále se rozvíjel přes zuřivý odpor ustupujících Němců. Na nejdůležitějším předmostí byla zasazena do boje i naše samostatná brigáda. V předvečer boje řekl plk. Svoboda svým vojákům: „Bojujte za Kyjev tak, jako byste bojovali za Prahu!“

Vojáci vyplnili přání i rozkaz svého velitele. Prudkým nočním útokem byl ztečen hořící Kyjev. Naše brigáda dobyla Syrecké tábory, velký závod „Bolševik“, Kinotovárnou, hlavní nádraží, čtvrť Stalinku a před svítáním 5. listopadu naše tanky dosáhly Dněpru.

První čs. brigáda v SSSR slavně prošla svůj bojový křest. Zúčastnila se bitvy za Dněpr a prokázala v jejích umění a hrdinství, za což byla vyznamenána mezi prvními sovětskými vyššími jednotkami sovětskou vládou řádem Suvorova II. třídy. Tři příslušníci naší brigády se stali Hrdiny SSSR a mnoho našich příslušníků bylo vyznamenáno sovětskými řády.

Účast 1. čs. brigády na sovětsko-německé frontě měla i velký politický význam tím, že podepřela jednání presidenta republiky v Moskvě. Předseda Nejvyššího sovětu Kalinin to vyjádřil těmito slovy: „Je důležité zdůraznit, že zásady smlouvy o vzájemné podpoře ve válce proti hitle-rovskému Německu jsou uskutečno-

vány. Spolupráce ta je smelena krví synů našich národů bojujících bok po boku za naše společné vítězství.“

V listopadu sběr papíru a textilu

V listopadu dojde k významné akci, jejímž předmětem bude kromě papíru sběr bavlněných a hedvábných tkanin. Úkolem sběru, který se děje z podnětu ministerstva vnitřního obchodu, je získání našemu průmyslu rychlou cestou cenné suroviny, které jednak leží v našich domácnostech ladem a jsou jim někdy i na obtíž.

Tento sběr textilií nesmí však být zaměňován s minulým sběrem vlněných odpadků. Nebude tedy za tyto textilie poskytována náhrada v odběru zboží stejného druhu, jako tomu bylo u akce „S“. Tato akce bude opakována a jistě se k ní připojí ty domácnosti, které ještě podržely určité vlněné odpadky vyčkávané výsledku první akce „S“.

I když sběr bavlněných odpadků není provázen přímou výměnou, přece je přirozené, že každá domácnost bude mít zisk z toho, když náš průmysl získá množství surovin, které bude moci přeměnit na nové bavlněné látky. Je tedy v zájmu každé hospodyně, aby přispěla svým podílem k tomuto sběru. Není domácností, která by nemohla sběru věnovat větší či menší množství bavlněných odpadků a nepotřebné staré hedvábné tkaniny.

V listopadu bude současně sbírán i nepotřebný papír. Hromady starého papíru bývají i nebezpečné, poněvadž snadno mohou dát podnět k požáru. Starý papír se v domácnostech ustavičně hromadí, takže jeho častý sběr je plně odůvodněn a je žádoucí i s hlediska zájmů domácností. Přispěje-li každá domácnost k chystanému sběru svým podílem, dosáhneme velmi značných úspor na dovozu surovin a tyto úspory se nám projeví i na domácím trhu.

Zprávy svazu

Valná hromada Svazu Čechů z Volyně

Svaz Čechů z Volyně svolává na základě rozhodnutí ÚVSCzV ze dne 6. XI. 1948 valnou hromadu na neděli 28. listopadu 1948. Valná hromada se koná ve velkém sále hotelu Zlatý anděl v Žatci, nám. Dra E. Beneše o 8. hod. dopolední s tímto pořadem:

1. Zahájení
2. Volba komise volební a návrhové
3. Čtení zápisu z minulé valné hromady
4. Projevy hostů
5. Zprávy funkcionářů
6. Schválení jednacího řádu Svazu Čechů z Volyně
7. Diskuse ke zprávám funkcionářů
8. Zpráva revisorů a návrh na absolutorium odstupujícím funkcionářům
9. Zpráva volební a návrhové komise
10. Volby: a) předsedy a dvou místopředsedů
b) 16 členů a 16 náhradníků ústředního výboru
c) 3 revisorů a 3 náhradníků
d) předsedy smírčího soudu

11. Resoluce pracovní schůze zástupců a delegátů odboček Svazu
12. Odeslání pozdravných telegramů
13. Volné návrhy

Nesejde-li se ve stanovenou hodinu dostatečný počet členů a delegátů odboček Svazu, bude valná hromada zahájena o hodinu později bez ohledu na počet přítomných. Volné návrhy pro valnou hromadu je nutno podat písemně s odůvodněním nejpozději 8 dnů před valnou hromadou předsednictvu Svazu.

Za Svaz Čechů z Volyně:

J. Chudoba v. r.   **A. Nagel v. r.**
předseda   jednatel

Sjezd delegátů odboček SCzV

V souvislosti s valnou hromadou Svazu Čechů z Volyně svoláváme na sobotu 27. listopadu t. r. sjezd zástupců a delegátů odboček SCzV. Pracovní schůze se koná o 14. hod. ve velkém sále hotelu Zlatý anděl v Žatci, nám. Dr. E. Beneše s tímto pořadem:

1. Zahájení
2. Národní pojištění zemědělců — výklad ředitele ONP v Žatci
3. Vztah odboček k ústředí
4. Problémy reemigrační a existenční

5. Historie volyňských Čechů — muzeum — shromažďování materiálu
6. Vybudování pomníku obětem Čes. Malina v Žatci
7. Fondy SCzV a jejich použití
8. Další činnost SCzV a odboček
9. Dotazy, stížnosti a žádosti
10. Resoluce pro valnou hromadu SCzV

Žádáme všechny odbočky SCzV, aby své delegáty a zástupce na valnou hromadu vyslali včas, aby se mohli zúčastnit této důležité porady, kde budou prodiskutovány všechny všeobecné problémy vol. Čechů a navrženo jejich řešení. Žádáme také, aby si tyto delegáti připravili konkrétní a doložený materiál, který by posloužil k vyčerpávajícímu projednání nanesených otázek.

Akční výbor SCzV   **Ústř. výbor SCzV**

Olympiada

lidové kulturní a umělecké tvorby volyňských Čechů

V rámci oslav Velké říjnové revoluce pořádá Svaz Čechů z Volyně veřejné vystoupení vítězů I. olympiady lidové kulturní a umělecké tvorby vol. Čechů v neděli 28. listopadu t. r. od 15 hod. v městském divadle v Žatci za účasti významných osobností našeho veřejného života, zástupců čs. rozhlasu, tisku a filmu.

Vyzýváme naposledy všechny, kdož by se mohli a chtěli tohoto významného kulturního podniku zúčastnit, aby se přihlásili do vyřazovací soutěže, kterou provádí předběžně kult. ref. SCzV mistr Vladimír Libovický. Bez této předběžné kvalifikace nebude žádný jednotlivec, sbor nebo soubor připuštěn k závěrečné vyřazovací soutěži, která proběhne v sobotu 27. XI. t. r. v Žatci, jejíž vítězové se zúčastní v neděli 28. XI. t. r. veřejného vystoupení.

Svaz Čechů z Volyně upozorňuje všechny účastníky závěrečné soutěže, že jim hradí cest. výlohy a jejich pobyt v Žatci ve dnech 27.—28. XI. t. r. Zároveň upozorňuje, že při hromadných zájezdech lze získat značné slevy (25—33%) přímo na příslušném nástupním nádraží.

O ubytování a stravování v Žatci je rovněž postaráno.

Po příjezdu do Žalce hlaste se v informační kanceláři v místnostech redakce Věrné stráže, nám. Dra E. Beneše 155.

Přejmenování voj. út. v Žatci na voj. út. „Volyňských Čechů“

Volyňští Češi

Svaz Čechů z Volyně v Žatci pořádá společně s posádkovým velitelstvím voj. útvaru v Žatci jeho slavnostní přejmenování na voj. útvar „Volyňských Čechů“ spojené s věnováním sluhy SCzV na prapor tohoto útvaru v neděli 28. listopadu t. r. Slavnost se zúčastní významné osobnosti veřejného života. Žádáme všechny odbočky SCzV, aby organizovaly v tento den hromadné zájezdy do Žalce. Je třeba, abychom znovu dokumentovali naše snahy i dosažené úspěchy v mírové budovatelské práci, naši splidaritu i naše zásluhy v bojích za osvobození ČSR, naši kulturní vyspělost a přínos pro věc sblížení a poznání národů ČSR, SSSR a ostatních slovanských národů a tak podepřeli naše oprávněné požadavky. Nemusíme zdůrazňovat význam těchto oslav pro hodnocení našeho celku. Apelujeme proto na všechny vol. Čechy, aby se svým dílem, t. j. alespoň svoji účastí přičinili o jejich manifestační průběh. Máme ještě řadu naléhavých problémů, které je nutno urychleně a bezpodmínečně řešit. Svoji účastí dokážete, že i Vy si uvědomujete tuto nutnost a že se nehodláte vzdát svých nároků.

Žádáme vzléště volyňské Čechy osídlené na Žatecku, Podbořansku, Chomutovsku a Kadaňsku, aby se určitě dostavili v nejhojnějším počtu. Vzdálenější kraje upozorňujeme na možnost získání slevy na dráze (25—33%) při hromadných zájezdech. (Informace na nádraží). Příslušníci čs. zahr. arm. ze řad volyňských Čechů mohou se dostavit v historických stejnokrojích.

Jsmo pevně přesvědčeni, že jako vždy budou i tentokrát splněna všechna očekávání a dosažen sledovaný cíl.

Podrobnější zprávy a pořad slavností budou uveřejněny v příštích číslech Věrné stráže.

Ústřední výbor SCzV

Odbočka Suchdol n. Odrou hláší:

Po vystoupení Volyňského souboru ze Žalce v Suchdole, rozhodli jsme se, že také si založíme něco podobného. Nebylo to lehké. Dostatek mládeže jsme zde neměli, ale obětavostí našeho kulturního referenta při odbočce Václava Dubce se sehnalo trochu mládeže, někdy ovšem z dalekých vesnic, takže někteří dojíždí až 15 km na zkoušky. Nejhorší je to se zpěvem, neměl je kdo navčítovat, ale po několika zkouškách se nám podařilo jakž takž sehnat dirigenta. Většinou jsme si vše společnými silami dělali sami. A když přišla Olympiada, rozhodli jsme se, že se také přihlásíme. Zkoušky šly těžce, neb na závalu byly zemědělské práce, neboť všichni jsou výkonnými zemědělci. Požádali jsme, aby přijel z ústředí kult. ref. mistr Libovický a aby nám pomohl. Dnes zde chceme poděkovat za jeho účinnou pomoc, a věříme, že na Olympiadě obstojíme. Přihlásili jsme se ve sborové recitaci, sborovém zpěvu, dvě dueta, dvě solová, 3 recitace, zpěv s doprovodem kytary a tři solové zpěvy. Jako na generální zkoušku jsme již účinkovali na oslavě 28. října a měli jsme úspěch. Spokojenost místního obyvatelstva nejlépe po programu a veřejně poděkoval předseda MNV s. Fr. Flasar, který nám vyjádřil vřelý dík za účinnou pomoc při slavnosti a za snahu projevenou již několikrát na Olympiadě. Žalec na západě — my na východě — stejný máme cíl — ať hlaholí naše slovanská písnička po celé naší vlasti.

Valerian Klaban
předseda odboč. SČZV v Suchdole n. O.

Dobrovolná pracovní účast volyňských Čechů. Volyňští Češi, usedlí v Praze, sdružení ve Svazu Čechů z Volyně, odbočka v Praze, při své návštěvě u pana primátora hl. m. Prahy dr. V. Vačka přislíbili dobrovolně a bezplatně odpracovat 200 hodin na úpravě města. Tento úkol byl splněn dne 24. 10. 48 za účasti 48 osob, kdy odpracovali celkem 240 hodin a tak splnili slib na 120%.

Valná schůze odbočky SČZV v Mohelnici. Na základě § 15 stanov odbočky Svazu Čechů z Volyně odst. 1 svoláváme na den 14. listopadu 1948 na 2. hod. odpoledne valnou hromadu členů odbočky Svazu Čechů z Volyně v okrese Zábřeh, která se bude odvíjet v Mohelnici v „Dělnickém domě“, třída Rudé armády. Pořad schůze: 1. Zahájení, 2. Zpráva o činnosti odbočky za 1948. rok. 3. Volba výboru odbočky, podle § 15. odst. 4, písm. f. 4. Volné návrhy.

Reemigranty z Volyně, kteří znají rodinu Anny Matejčkové, nar. 1898 v Jarovce, okr. Rovno na Volyni, a Marty Matejčkové, nar. 1915, žádáme, aby se přihlásili písemně nebo osobně v kancelářích SČZV v Žatci kterýkoliv den v dopoledních hodinách. Jedná se o doporučení, resp. o námítky proti reemigraci shora uvedených a jejich rodin, které se nacházejí t. č. v Německu. Zprávy zašlete do 1. 12. 1948.

Přiděl rodinných domků

Přiděl rodinných domků do vlastnictví probíhá plným tempem a kromě nutnosti spolupráce místních národních výborů, o nichž píšeme na jiném místě, záleží i na národních správách a všech uchazečích, aby přesným dodržáním lhůt, předepsaných k podání přihlášek zajistili si nárok na přiděl domku do vlastnictví. 16. listopadu 1948.

Uchazečům obcí správních okresů Bruntál, Jáchymov, Kaplice, Pra-

chatice, Varnsdorf, Vrchlabí, Horš. Týn, Ústí n. Orli a Mor. Krumlov. Uchazeče všech těchto okresů upozorňujeme, že lhůta k podání přihlášek probíhá tu od 16. září 1948 a končí tudíž bezpodmínečně

dne 16. listopadu 1948.

Uchazečům obcí správních okresů Kadaň, Čes. Krumlov, Rumburk, Tachov, Trutnov, Zlúte, Mor. Beroun a Jeseník.

Uchazeče všech obcí těchto okresů upozorňujeme, že lhůta k podání přihlášek probíhá tu od 2. října 1948 a končí bezpodmínečně

dne 2. prosince 1948.

Dne 2. listopadu byly vyvěšeny seznamy rodinných domků, určených k přidělu v obcích těchto okresů:

Broumov, Dubá, Jindř. Hradec, Mariánské Lázně, Polička, Stříbro, Teplice, Krnov, Rýmařov a Mor. Třebová.

Uchazeči obcí jmenovaných okresů mají k přihlášení určenu lhůtu v trvání dvou měsíců ode dne vyvěšení, tudíž tato lhůta končí až

dne 3. ledna 1949.

Přesto však doporučujeme, aby přihlášku podali pokud možno brzy a neponechávali její podání až na poslední dny.

Všechny uchazeče pak upozorňujeme, že všechny tyto lhůty jsou propracované a je tudíž bezpodmínečně nutno podati si přihlášku včas. Později podané přihlášky jsou bezpředmětné. Upozorňujeme však, že přihlášky lze podati jenom u domků, uvedených v seznamu, který musí být vyvěšen u místního národního výboru a lze tak učinit na tiskopisech, které jsou u MNV k dostání. Uchazeči zbývajících domků, dosud v seznamech neuvedených přihlášku zatím nepodávají. Nemají však příčiny k znepokojení, neboť seznam neobsahuje zatím všechny konfiskované domky a po

prvním seznamu budou v určitém časovém odstupu následovati další.

Současně upozorňujeme uchazeče na příručku „Přiděl rodinných domků“, kterou vydal jako 13. číslo knižnice „Nový domov“ osídlovací úřad a fond národní obnovy. Lze v ní nalézt všechny podrobnosti přidělu se týkající a stojí pouze 6 Kčs včetně poštovného. Objednávky vyřizuje Tiskové oddělení osídlovacího úřadu a fondu národní obnovy v Praze-Karlíně, Invalidovna.

Oprava. Ve Věrné stráž, číslo 41-42 ze dne 28. října 1948, na str. 9 v rubrice volyňských záložníků v článku „Sjezd tankistů volů. Čechů v Hořesedlích splnil své očekávání“ (předposlední odstavec, poslední řádka), bylo omylem vytištěno slovo „tragedie“. Opravujeme na „strategie“.

Budujeme sociální fond

Na svatbě p. Stanislava Krychy se sl. Mařenkou Horníkovou, konané dne 27. 10. 1948 v Mrázově, okres Teplá, bylo vybráno na podnět pp. Josefa Kassala a Ant. Zedníka, účastníka I. i. II. odboje 2313 Kčs určených na sociální fond. — Vřelé díky všem dárcům a novomanželům to nejlepší, co by je nejvíce blázilo na společné cestě.

Na svatbě br. Josefa Náglia s Ludmílou Jasanskou ve Vysočanech čp. 2 dne 7. listopadu t. r. na podnět Ant. Jasanského a Libuše Zajícové bylo vybráno 2.320 Kčs na soc. fond. Všem štědrým dárcům srdečný dík a milým novomanželům upřímná blahopřání.

Na svatbě Václava Zumra se sl. Marií Oborejcovou, konané 31. 10. 1948 ve Větrušicích bylo vybráno na podnět p. Vlad. Vejchody a sl. L. Zumrové 1200 Kčs na soc. fond. Děkujeme vřele všem milým dárcům a hodně štěstí přejeme novomanželům.

Na svatbě sl. Mádičky Kuchařové a p. Josefem Pitolajem v Mohelnici, konané dne 30. 10. 1948, bylo vybráno na podnět p. Josefa Mojdlia 2020 Kčs na sociální fond. Otec pana ženicha J. Pitolaj věnoval 500 Kčs. Všem milým dárcům vřele děkujeme a novomanželům přejeme hodně manželského štěstí.

Br. Jar. Skřivánek nám zaslal sbírku peněz, jež byla konána na svatbě pana Ant. Klabana se sl. Marií Helclou dne 28. října t. r. v Liběšicích u Ústěku — 1910 Kčs určenou na soc. fond. — Děkujeme všem milým dárcům a novomanželům přejeme hodně štěstí!

Na společné svatbě p. Vladimíra Krále z Malé Černoci se sl. Marií Kloboučnickovou z Vikova a p. B. Kloboučnicka z Vikova se sl. Věrou Kloboučnickovou, konané dne 26. IX. t. r. bylo vybráno na podnět p. Viktora Cilce ze Zderaze 3210 Kčs na pomoc vdovám a sirotkům po padlých, což jest důkazem velkého srdce našich krajanů z Volyně. — Všem dárcům srdečně děkujeme a novomanželům hodně štěstí!

Náš zemědělec

Dokončete osev ozimů a veškerou orbu

Doba k dosetí ozimů je už vrcholně pokročilá. V listopadu musíme počítat už s častějšími dešti, případně se sněhem a s přimrazky, které mohou podzimní osev zdržovat nebo dokonce zastavít. Donesedávna brzdilo osev sucho. Ale i za tohoto stavu bylo mnoho vykonáno. Ke dni 31. října byl splněn osev žita v českých zemích skoro na 93% a u pšenice na 75%. Přesto však zbývá ještě dosít ploch, které vyžadují urychlené osetí chlebovinami, abychom splnili předepsaný osevní plán. Při tom však důrazně upozorňujeme rolníky, aby seli jenom folik žita a pšenice, kolik jim ukládá plán. V některých

okresech byl totiž plán ozimín značně překročen, a to na úkor plánované plochy ostatních plodin, hlavně okopanin. To je proli zásadám plánovaného hospodářství a bude také takto posuzováno. Po osevu ozimín je nutno urychleně dokončit veškerou zbylou orbu. Pro žádnou oblast nesmí být dána přednost orbě jamí před podzimní. Ke dni 31. X. bylo zoráno asi 68% plochy. Je tedy třeba vypnouti všechny síly, abychom v nejkraší době splnili plán na 100%. Neodkládejte orbu, využijte sousedské pomoci, družstevních nebo strojních stanic. Orba musí být v nejbližší době podle plánu provedena.

Opětne zlepšení dodávky mléka

Od poslední třetiny měsíce září vyzkazují téměř všechny okresy trvalý vzestup v dodávce mléka. Nejlepších výsledků bylo však zatím dosaženo ve druhé třetině měsíce října, kdy dodávka mléka podle směrných čísel byla v českých zemích splněna již na 98,53%, při čemž Čechy dosáhly splnění na 100,25 procent a země Moravskosl. na 95,09%. Proti první třetině měsíce října se celková dodávka mléka, včetně selského másla, zlepšila o 6,29%, t. j. téměř o 2,5 mil. litrů, a dosáhla tudíž 33.488.000 l. Směrné číslo překročilo již 83 okresů, z toho 67 v Čechách a 16 v zemi Uo-

ravskoslezské. Nejlepší výsledky dokazují okresy Turnov, Č. Lípa, Duchcov a Kladno, které splnily směrné číslo na více než 120% při průměrné dodávce nad 3 litry na krávu a den. Na posledních místech zůstávají naproti tomu okresy Vsetín, Místek a Vlašim, které nedosáhly ani splnění 70, příp. 80%. Také průměrná dodávka na ustájenou krávu a den stoupla v uvedeném období z 2,30 l na 2,48 l, při čemž v několika okresích překračuje tento průměr i 4 litry.

Tyto výsledky jsou zatím nejlepší za celý letošní rok. I když nelze přehlížet, že k tomuto zlepšení přispěly do značné míry příznivé krmivové poměry a místy i přísná opatření proti liknavým dodavatelům, přece jen hlavní podíl na celkovém zvýšení dodávky mléka má všeobecné pochopení zemědělců pro spotřebu obyvatelstva ve městech a vstoupňovaná dodávková morálka. Za to si zemědělci zaslouží našeho nejupřímnějšího díku, k němuž však připojujeme i přání, aby ve svém úsilí setrvali i nadále a pomáhali tak zabezpečovat a zlepšovat příděly mléka a mléčných výrobků všem našim spotřebitelům. Zejména je však nutno, aby dodávky zlepšili ještě ti jednotlivci nebo celé obce a okresy, které zůstávají i nyní daleko za příkladem většiny ostatních vzorných dodavatelů.

Příděl otrub a pokrutin držitelům krav. Na měsíce listopad a prosinec t. r. obdrží držitelé krav mimořádný příděl otrub nebo krmné mouky a pokrutin nebo pokrutinových šrotů. Poukázky na odběr těchto krmiv byly již zaslány okresním národním národním výborům k rozdělení. Hospodářská družstva a mlýny mají krmiva v zásobě. Všechny okresní a místní národní výbory se proto žádají, aby podle vydaných pokynů rozdělili poukázky na odběr uvedených krmiv co nejrychleji zemědělcům a vyzvaly je, aby odebrali krmiva na tyto odběrní poukázky bez prodlení, protože se tím uvolní skladovací prostory pro obilí u družstev.

Rozšíření volného trhu

Vejsce a hrabovou drůbež lze volně prodávat za volné ceny. Překupnictví vajec i drůbeže je však zakázáno, aby se zamezilo meziobchodu a zdražování těchto potravin. Vejsce i hrabovou drůbež mohou ovšem prodávat jen ti držitelé drůbeže, kteří splnili řádné dodávky pro letošní rok. Hrabavou drůbeží jsou slepice, kohouti, kuřata, kapouni, krůty, krocani a perličky.

Bliž se doba předvánoční a je pochopitelné, že v domácnostech bude uvítáno toto opatření. Avšak jedno je žádoucí: aby se plnila podmínka tohoto uvolnění, t. j. aby se zbytečně nepředražovalo. Nepředražuje totiž jenom prodávající, nýbrž k předražování svádějí často sami neukáznení a sobečtí kupující, a to ti, kteří mají mají plnou peněženku a kterým nezáleží na nějaké té stovce. Ze tčto předražováním trpí nejvíce početné rodiny, které si nemohou dovolit závodění v přeplácaní, rozumí se samo sebou. Uvolnění prodeje vajec a hrabavé drůbeže je tedy i zároveň příležitostí k tomu, že spotřebitelé dokáží, že jsou naplněni novým socialistickým duchem a že ve vlastním zájmu spotřebitelskou morálku osvědí. Os.

Zápisníček chovatele

Podzim je doba, kdy se pořádá výstava chovatelů. Kdo již něco pořádného chová, vystavuje, sklízí úspěch své celoroční práce. Kdo ještě nechová, navštěvuje výstavu a vybírá si to, co se mu líbí. Je velmi důležité, aby se takové výstavy navštěvovaly, neboť je to velká škola. Začátkem listopadu se konala výstava králiků v Zateci. Škoda, že naši tak málo výstavu navštívili, byli by se pokochali krásou králiků, mnohdy druhem, jaký snad ani neviděli. Mohli si vybrat Angory, České straky, Moravské modré, Plzeňské straky, Belgické obry, Francouzské beranovité, Činčily velké, Francouzské stříbřité, Vídeňské bílé modrooké, Novozélandské, Zajetí, Havana, Marburské veveří, Kuní, Tríslové černé a hnědé, Castorex, Hermelíny, Nutrie a drůbež. Byli byste překvapeni, že často nosíte kožíšek, věříte, že to je nějaké drahé zvíře a on to je králik, kterého můžete doma chovat, kožič si z něho ušít. Přitom budete mít pro zinnou dobrou pečení. Z vojných chovatelů byl zastoupen na výstavě Vladimír Libovický, který sám jediný vystavoval: králiky Angory, slepice Rhode Islandky, Lilputky, Hamburčanky a Cochinky, kachny americké Pekinky a Perličky modré. Zároveň byste si byli prohlédli, co vše se dělá z králičích kožek a mohli si koupit odbornou literaturu k chovu.

A což holubářská výstava v Chomutově. To byste holubáři měli možnost si objednat a chovat místo těch „zoufalých strakapounů“ pořádné a užitečné čistokrevné holuby. Byli tam nádherní Pražští rejdiči, Rakovníčtí kotrláči, Stezští barevnohaveli, Čeští staváci, Hanáčtí voláci, Koberští skří-

vani, Polští ryši, Maltezáci, České bagdety, Římaní a mnoho druhů jiných. Je již na čase, abychom i v tomto odvětví se zmohli na pořádné chovy.

Mají vaše slepice teplý kurník? Pamatujte, že od dobrého přezimování bude záležet zemní a jarní snůška. Ovšem pod střechou nad prasečímí chlívky vám slepice neponese. Vyřadili jste již dvouleté slepice z chovů? Má-li se slepice vyplatit, dokáže to jen tehdy, když je dva roky stará, má pořádný kurník a také výběh na zelenou pastvu.

Vlna angorských králíků je volná. Rozhodnutím ministerstva zemědělství čj. 91.906 V-1-1946 ze dne 20. července byla prohlášena za volnou a proto také nepodléhá povinné dodávce. Proto nemůže být nikým vymáhána a doufám, že ji na nikom nikdo nevyvádí. Proto jsou zbytečné poplašné zprávy, jakoby se vlna z angorských králíků musela odevzdávat. Chovem angorských králíků obléknete svou rodinu do teplých pulloverů.

Víte o tom, že 30 králíčích kožek stačí na dámský koží h ovšem musí to být kožky ze zimní h králíků. Dáte si je upravit od našeho kožíšnického průmyslu a nikdo nepozná z čeho máte kožich.

Vyměnili jste si kohouta k chovu? Dostat kohouta z pořádného odchovu po dobrých nosnících je poloviční úspěch chovu. Kohouta z téhož plemene příbuzného nechováme neboť následuje degenerace.

Krajanek nám píše: Máme chov králíků, je to jediné maso, které si můžeme dovořit, kdykoliv máme nouzi v kuchyni. Dělal jsem jej již na všechny možné způsoby: Na smetaně (a.e. tu vždy nemáme,) na česneku, se špekem na kmíně, na černo, na bílo a tuhle jsem zkusila králíka na rajské omáčce. Zkuste to také. Po zabíjení necháme králíka aspoň dva dny odležet, potom se stáhne, vykuchá a pokrájí na kousky. Zkuste také králíka na rajské omáčce a budete spokojeni. — Jiří Klásek.

Na úsvitu svobody. Napsal František Kratochvíl. Vyšlo jako 7. sv. edice Dobré četby BRÁZDY. Na obálce reprodukce obrazu Selského povstání od akad. malíře Jos. Brože. Autorovu karikaturu kreslil akad. malíř J. Novák. Předmluvu napsal Aní. Nedvěd. Vytiskeno na Slovanské zemědělské výstavě v Praze. 160 stran, cena 20 Kčs. Dodá každý knihkupec aneb přímo nakladatelství BRÁZDA, Praha II, tř. Jana Opletala 3.

Ve ftech povídkách dokazuje autor, že dnešní a konečné vítězství selského lidu je ovocem všech ftech nejdávňějších a dávňých bojů ullačováných proti ullačovatelům. Každá povídka a celá kniha je jedním ze skromných vavřínových listů, určených k ověření skráni bezejmenných bojovníků a hrdinů mnulosti, jichž památku si právě v tomto roce, kdy vzpomínáme stoletého výročí zrušení roboty, znovu oživujeme.

Osvětla

Putování po odbočkách

Domažlice. Duší odbočky je br. Hutta, obětavý nadšenec, příslušník I. odboje, volynský Čech, pocházející ze Slavuty na Volyni. Do ČSR se vrátil v roce 1924. Rodem Chod a tak se zase po návratu usídlil na Chodsku v Domažlicích. Když se na vlast valila pohroma, v Domažlicích se konal výroční trh za veliké účasti chodského lidu. V knize Jaroslava Žáčka čteme jeho projev, který pronesl: „Správce Hutta z krámu radioobchodu Kratochvíl promluvil ke shromážděnému lidu: Drazí spoluobčané, právě v tuto chvíli vcházají Germáni na naše milované Chodsko. My však nemůžeme proti tomu jinak čelit, než tichým protestem, neboť není záruk, že zítra nebo pozítří nebudou Němci v našem staroslavném českém městě. Proto vás prosím, věrní Čechové, abyste zachovali dvouminutové ticho, jako protest proti německým uchvatitelům. Ruch ustal, nastalo hrobové ticho, do kterého zazněl umíráček a věže arciděkanství kostela. Hlavy přítomných byly obnaženy. Správce Hutta poděkoval s připomínkou: Pravda vítězí. A v tuto chvíli byla zabráná část Chodska.“ Tak se choval volynský Čech. Za okupace schovával zbraně a byl v odboji po druhé. Takový člověk stojí v čele naší odbočky v Domažlicích.

Chodsko - kraj Chodů. Kdo by neznal Jindřicha Šimona Baara a Vrbu, kdo by neznal chodské rebelie a slavného Kozinu-Sladkého z Újezda u Domažlic, revolucionáře proti robotě. Ano, tudy kráčely české dějiny, a nyní v tomto kraji se osidlovali naši z Volyně. Jaké štěstí a jaká radost. Někdy si to ani neuvědomujeme při denodenním shonu a práci. A jistě v to věřím, že po čase naše mládež bude také nosit tento hrdý kroj slavných Chodů. Ve městě staroslavná radnice, a vedle gymnasia je „Chodský hrad“, kam chodili Chodové domáhat se svých práv. Dnes je tam museum. Jaké krásné sbírky má, ty kroje, výšivky a keramika. Také museum Jindřicha Jindřicha je nádherné, jistě je poznáte podle sebraných a zapsaných písní Chodů. Na ulici vidíte chodské ženy ve svých tradičních krojích: černé stěvičky, červené punčochy, červená květovaná sukně, lemovaný „řerťoch“ a pošivaný penízky a korálky. „Špencer“-lajblík. Na hlavě buď „koláč“ — aneb „čepení“ —

to je chodská žena, ovšem jen tak stručně. Nejsm básníkem, abych mohl tuto krásu kraje a lidu zachytit. Však každý Chod vám řekne: „Hunás je hunás“, aneb „Čák tak hurtem?“, „Poudás“, aneb se zeptá: „Dluho jste cestoval?“. Pohovořit si s Chodem není tak jednoduché a nestačíte se divit jejich filosofii obdivovat život, kroj a řeč. Rozkošný kraj a zlatý lid. Ve městě jako za starých časů se o půlnoci objeví na náměstí ponocný s halapartnou a vytrubuje půlnoc. Co se týče našich krajanů, jsou zde s nimi spokojeni, naši pracují a mají je zde rádi. Škoda, že se jich zde tak málo osídlilo.

Když již jsem v Domažlicích, musím navštívit dšinu chodské keramiky Fr. Miči jun., kde se maluje a vypaluje ten nádherný chodský porculán. Malují jej venkovské malerečky. Co se týče těch výšivek a národních motivů, jsou krásné, a hlavně ty výšivky panských košil, které svou prací se podobají „haftu z Bronovic“ v Polsku — bílé na bílém.

Nejráději bych se u vás osídlil, ten folklor volá po zpracování.

Horšovský Týn. Tam jsem přijel v noci, to znamená, že jsem nic neviděl. Zajel jsem až do Meclova. Cestou ve vlaku jsem podle řeči poznal mladého, jménem Malého, Volynáčka ze Srb, který se učil krejčovně a teď se vrací ze Škodovky, kde niť zaměnil za ocel a stal se slévačem. Předsedou odbočky zde je učitel Sulženko, bydlí v Meclově, učí a úřaduje v Horšovském Týně. Je to velmi pracovitý a účinný člověk. Je až dojemné, jak mnoho lidí se této funkece ujímá, i když často nedojdou pochopení u našich lidí. No, ale ti brzy poznají, jak chybili. V Meclově je usídleno 22 rodin vol. Čechů. MNV je s nimi spokojen. Většinou jsou z Ivanič. Co se týče dodávky: Vladislav Krubert dodal vejce nad kontingent, mléko a maso také, Vladimír Čihák vejce 100%, mléko a maso také, Vladimír Kabrt maso dodal a mléko nad plán, Josef Vokáč obilí jen 90% a ostatní vše předal, Václav Kroupa obilí 99%, vejce a maso přes 100%. Snaží se a věřím, že příštím rokem se zlepší. Rádi by uvtjali ve zdejších okrese náš soubor, stěžují si, že se na ně započiná. Tak to není pravda, ale musíte se snažit sami také něco dělat, vždyť

tam máte mládež, a taková sl. Kazilovská by vám program zpestřila a to nemluvím o ml. Sulženkoví.

Právě v tu dobu se tam dělaly kontingenty, a tu se mi zdá, že by se mělo všem měřit spravedlivě, když zatajené plochy, tak všem a fádne. Naši jsou trpěliví, ale vše má své meze. Na kole jsem zajel do Srb, tichá a krásná vesnička v šumavském kraji, středem protéká řeka Radbuza a na ní hejna kachan a hus. Zde bydlí 22 rodin našich a všichni pochází z Ivanič. Zde již nastala praktická asimilace, naše dívky se již staly Chodkami, a docela sl. Cervenková si vzala Choda Sladkého, je to jméno všem Chodům známé z historie Chodska. A docela již máme malou občanku Chodku-Volyňáčku! Je to symbolické — vlastenci z Volyně a hraničáři Chodové... Ze z nich budou věrní hraničáři, o tom nepochybují, i zde mají své stachanovce, tak krajan Josef Birnbaum předal maso vepřové na 230%, obilí 100%, Ledvína Václav dodal 180% brambor, též jiní odvedli co mohli. Je to zajímavé — ale mně se zdá, že to není správné. Máme řízené, plánované hospodářství a naši ze Srb nevěděli, jaké kdo má rozepsané dodávky. Copak v Srbech se nevyvíjejí, kdo má jaký kontingent? Jak se má kdo podle toho zařídit? Proč jsou z toho jakési tajnosti? Doufám, že plánované hospodářství je celostátní a ne lokální.

V Meclově žije Josef Červenka, narozen v Čechách v Litomyšli roku 1863. Svůj život vedl krásně — člověk, jenž neměl nepřátel. Po návratu do vlasti loňského roku se rozejel na své rodiště, odkud odejel, když mu

bylo 14 let. Samozřejmě, že vše poznal po 71 letech v cizině, domek, pole docela jak se jmenují, stromy, které sázel. Ovšem v domku nebyl, oni ho tam nepozvali, a tak šel ke své sestřenci. Paměť má výbornou. Na otázku, jak se mu zde líbí, odpověděl: „No, líbí.“ A kde se vám líbilo více, zde nebo na Volyni? „Šel bych tam pěšky, tam jsem byl doma.“ Rozhoví se, jací tam byli hodní lidé a jak zde je někdy zklamán. Je to jeden z problémů naší asimilace. Majetek nelituje, po první světové válce o všechno přišel, zase stavěl a dělal, a teď zase vše zanechal. „Nemám nic,“ povzdychl si. A zde naše zem je k nám macechou. Ale dědečku, ne, neděvejte se tak černě, všichni nejsou tak zlí. Mějte radost ze života, vždyť máte 7 dětí, 17 vnučat a 7 pravnučat, to máte radostný a bohatý život, mají vás všichni rádi, tak proč byste měl být smutný?

Vcelku je Chodsko krásný kraj, má tolik památností, vždyť tam žili a tvořili význačné osobnosti našich dějin. Je to již 253 let od popravení Jana Koziny-Sladkého, 103 let od příchodu Boženy Němcové na Chodsko a 53 let od odhalení její pamětní desky v Domažlicích na náměstí u kláštera, a tak bych mohl pokračovat do nekonečna, tak byl tento kraj bohatý na dějiny, zastavil se s úctou a vzpomínkou u domů, kde jsou pamětní desky Jaroslava Vrchlického, Jos. Kajetána Tyla, navštívit Újezd a Klenčí — co všude vzpomínek a krásy!

Milujeme Chodsko, a Volyňáři, buďte na to hrdí, že jste usídleni v tomto kraji. J. K.

Pokyny účastníkům soutěže

Bliž se doba, kdy se sejdem do Žatce, abychom se povesečili, pohovořili si, oslavili a hlavně ukázali, co umíme. Olympiada je jediná toho druhu v ČSR, kde zazní z jeviště lidová píseň, tanec a zpěv, ale ve čtyřech slovanských řečích. Tak jako jsme mezi nimi žili, s nimi jsme snášeli dobré i zlé. Budeme měřit své síly, kdo z nás je lepší. Není to žádná potupa, neobsadí-li někdo první místo. Jak jsem zjistil, síly jsou vyrovnané a vítězem může být každý, kdo se dobře připraví a bude-li si vědom své síly, musí zvítězit. Soudcovský sbor je složen z odborníků, kteří jsou si dobře vědomi, že zde nebudou vystupovat umělci z povolání, nýbrž lid, který pracuje celý den na poli a doma a jen ve volných chvílích se věnuje ušlechtilé zábavě — lidovému umění. Jaká je to velká propagace naší slovanské tvorby, našich schopností a umění, o tom nemusím psát. Každý účastník Olympiady obdrží diplom, který je skutku hezký, lidovým ornamentem zdobený, navržený a vypracovaný našim krajanem Noskem ze Žatce. Mimo to vítězové obdrží vkusné ceny. Bude to obojí památka pro celý život. Při-

jezd do Žatce si musíte zařídit tak, abyste byli v sobotu 27. listopadu o 15. hod. v Městském divadle, kde se bude konat bez přístupu veřejnosti soutěž. Přítomní budou jen účinkující, soudcovský sbor, žurnalisté a zpravodajové rozhlasu. Každý, kdo má noty — po případě kostýmy, si vše vezme s sebou. Upozorňuji ještě jednou, že všichni, kdož recitují, musí povinně recitovat J. V. Sládka: „Žitný klas“. Mimo této básně mohou si volit jakoukoliv báseň z ukrajinštiny, ruštiny, polštiny a češtiny. Veřejné vystoupení vítězů bude v Městském divadle o 15 h. 28. listopadu. O 20. hod. pak lidová veselice Na střelnici, kde se budou moci všichni uvídnout se svými známými. Kdo neodeslal ještě dotazník soutěže, nechť tak dodatečně učiní a okamžitě odešle. Jízdenky si ponechte u sebe na vyučování. Účinkující na hudebních nástrojích (mimo klavír), vezměte si tyto s sebou. Po příjezdu do Žatce se hlase v redakci Verné stráže, na nám. dr. E. Beneše, kde dostanete informace ohledně ubytování a stravování. Těším se, a na shledanou v Žatci. Vladimír Libovický.

Držte nám palce!

Právě je tomu rok, co jsme četli ve Verné stráži, že mládež ze Žatce na oslavu Řijnové revoluce pořádá večer slovanských písní a tanců. Ani nevíte, jak jsme vám to záviděli. A pak když jste k nám přijeli, ta naše radost a radost celého bratrstva volyňských. Tenkrát jsme si řekli: Musíme také něco podobného udělat! Byly to obrovské překážky, bylo nás málo, ale obětavostí členů z okolí, kteří v dešti na kolách váží cestu až 15 km na zkoušky s kytarou na zádech jako krajanek Olga Tomášková a Emilie Fofová, jsme to dokázali. Nemáme sice ještě kostýmy, ale to nevadí. Teď vám oznamujeme, že vystoupíme na oslavu Řijnové revoluce na samostatném večeru 21. listopadu v Kunině. Držte nám palce. Naše kulturní četa „Volyň“ čítá 15 členů, zpíváme a recitujeme česky, rusky, ukrajinsky a polsky. Jak to dopadne, o tom vám napíšeme Pořebovali bychom potom zde mistra Libovického asi tak na měsíc, aby nás naučil ještě tančit národní tance, a měli bychom to komplet. Na olympiadu do Žatce jedeme, těšíme se, trému máme již dnes a věříme, že to nějak dopadne. Voláme ostatní volyňskou mládež, aby nás následovala.

V. Dubec, kult. ref.
SČzV Suchdol.

Stálá románová soutěž ELK. Soutěž pro literární začátečníky a mladé autory, kterou loni vypsala ELK, opakuje se i letos. Může se jí zúčastnit buď úplný začátečník nebo spisovatel, který dosud nevydal více než tři knihy prosy. Budou opět uděleny tři ceny: 30.000 Kčs, 20.000 Kčs, 10.000 Kčs a knihy, poctěné cenou, vyjdou v obvyklých nákladech v ELK. (50.000, 30.000 a 10.000 výtisků). Lhůta pro dodání rukopisů končí 31. prosince 1948. Podmínky soutěže na požádání zašle ELK, Praha II, Štěpánská č. 61.

Jak jsme žili na Volyni

(Vzpomínky staré Volyňáčky)
(Pokračování.)

Přišel pozím roku 1880...
To jsme se již mohli nastěhovat do nového domova. Menší stodola a část chléva byla již hotova. Na hospodářské stroje zatím peněz nebylo, mlátilo se tedy tím obvyklým v těch krajích a primitivním způsobem. Obilí se rozestlalo na mlátě do kolečka a koně po něm tahali ozubené válce. Jedině na čističe obilí se naši zmohli. Po slibném průběhu žní a výmlatu přišla však pohroma. Když první týden mlácení byl ukončen a několik pytlů pšenice stálo pyšně uprostřed mlátu, přišel oheň. Jakýsi dobrodruh zapálil

stodolu. Obrovský plamen za malou chvíli sálal až k nebi a pohltil veškerou práci a námahu rodičů. Shofela stodola a i stoh obilí vedle. Byla to smutná chvíle . . .

Krajané z okolních vesnic přispěchali na pomoc, mohli však ubránit jen obytné stavení. Stříkačky tehdy ještě nebyly a ani hasičské nářadí. Ani zrno pšenice nezůstalo Tři dny a tři noce hořelo obilí. Všechna práce a námaha byla vráz ničím.

Ráno byla tím krutější, že nic nebylo pojištěno. Nezbyvalo, než si peníze vypůjčit. Uvěrní ústav se však nacházel až v Kyjevě a jen velmi malé půjčky poskytoval. Hodnotil české pozemky stejně jako pozemky ruské (mužické), které byly mnohem horší a méně výnosné. Jinak mimo lichvářů nikdo peněz neměl, a těm se platilo 25% až 30%. Byl to těžký začátek a způsobil mnoho starostí rodičům

Mýtít se začalo ze středu lesa a tak jsme měli pole zatím jen kolem dvora ze všech stran ještě obklopeného lesem. Na jedné straně les sahal až k zahradě. Ten jsme však nechali stát.

Jedenkrát v zimě si zlomil kůň nohu a musili jej zabít. Bylo však tolik sněhu a zem byla tak hluboko zamrzlá, že jej nemohli zakopat (v Rusku se koňské maso nejedlo) a proto koně odváhli kousíček od dvora do lesa. To mělo neblahé následky. Každou noc se tam sbíhalo spousta vlků, kteří příšerně vyli a o kofist se prali. Na dvoře psi strachy do bud zalezali a ani nehlesli. I my děti sedíce večer kolem stolu jsme zamklky a ztracely chuť ke hrám. Mamince za takových večerů mnoho slz ukáple do pletení. Ráno pak jsme slyšeli, že v sousedních mužických (ukrajinských) vesnicích vlci se dostali do proutěných ovčinců a mnoho ovcí roztrhali. To byla naše první zima v Rusku, velmi smutná zima.

Pak přišlo se vši nádherou jaro a všichni se s chutí pustili do práce. Za jarních večerů jsme sedávali v zahradě, abychom poslechlí zpěv ptáček. Otec říkal, že jsme na koncertě. Bylo to opravdu kouzelné. Celý les se rozhláholil všemi druhy ptactva. Několik slaviček tomu sboru věvodilo . . .

Nedělní zábavou otce bylo nyní školkařství. Z „plánát“ nasázal jádra, když mu pak odrostly, objednal z Turnova z krásných a ušlechtilých druhů rouby a za několik let jsme měli ovocnou zahradu s více než 300 stromy.

V roce 1882—1883 se začali zakládati chmelnice. Tentokrát otec objednal sazenice ze Zátce, a to dvojho druhu: červeňák a zelenák jsme jim říkali. V následujících letech k nám mnoho krajanů chodilo pro sazenice. Ze začátku se pěstoval chmel na tak zv. tyčkách, teprve později se přecházelo chmelnice na „drátěnky“. V celém kraji se naráz objevily krásné chmelnice jak po mávnutí kouzelným

Tribuna mladých

30 let Komsomolu

Komsomol je všesvazovou, leninskou, komunistickou, masovou, bezstranickou organizací, která sjednocuje v sobě široké vrstvy vedoucích pracovníků mládeže, měst i venkova. Vyšším orgánem Komsomolu je Všesvazový sjezd a mezi sjezdy Centrální komitét v LKSM. Bezprostředně podřízený CKVKP (b).

Komsomol — dětství strany Lenina a Stalina — je věrným pomocníkem a bojovou zálohou, za vedení Bolševické strany. Komsomol vychovává mladé pokolení Sovětského svazu v duchu leninismu a v duchu věrnosti vlasti a naprosté oddanosti svému národu.

Prvé skupiny a organizace dělnické mládeže byly organizovány z iniciativy a pod vedením Bolševické strany v řadě podniků Moskvy, Petrohradu, Svěrdlovska a jiných měst. Organizační uspořádání bylo provedeno na prvním Všeruském sjezdu 29. listopadu 1918, kde byla vytvořena Ruská komunistická organizace mládeže. Na témže prvním sjezdu byly schváleny základní these

proutkem. Divili se nejenom muži, kteří vůbec nevycházeli z údivu nad tím, co Češi tvořili, ale divili se i ruští a polští velkostatkáři. Několikrát k nám přijela až z mnohakilometrové vzdálenosti návštěva takových pánů, aby si prohlédli náš statek. Přijeli a obdivovali práci mozolnatých českých rukou: chmelnice, sušírny na chmel, kanalisaci chléva a mnoho a mnoho jiných technických vymožeností, které tam byly novinkou.

Hned při první úrodě chmele se objevili kupci. Přijeli zástupci velké chmelářské firmy ze Lvova a Krakova. Nabízeli pěstitelům peníze ještě napřed a smlouvu na tři roky. Platili tehdy 14 rublů za 1 pud (pud = 16 kg) nalisovaného chmele. Tato cena byla dobrá, neboť 1 pud chmele stál pěstitele 5—8 rublů a tedy výdělek byl celkem slušný. Peníze byly potřebny, poněvadž chmelnice první dva roky pohltily mnoho peněz, a tak se brzy rozvinul čilý obchod. Poněvadž se mnohý již hodně zadlužil, všichni smlouvy podepsali. (Pokrač.)

programu a statut organizace mládeže.

Svaz komunistické mládeže Ukrajiny byla organizace, která byla uvedena v život 26. června 1919 roku na sjezdu v Kyjevě. Po smrti Vladimira Iljiče Lenina v červenci roku 1924 na 6. Všeruském sjezdu v Komsomolu bylo uchováno přejmenování — RLKSM Ruský Leninský svaz mládeže. V roce 1926 na 7. sjezdu RLKSM bylo přejmenováno na VLKSM — Všesvazový Leninský komunistický svaz mládeže.

Slavnou a hrdinnou cestou prošly komunistické svazy mládeže. Za bojové zásluhy v letech občanské války, za hrdinství a statečnost, kterou mladí komsomolci projevili v bojích proti nepřátelům vlasti, Leninský Komsomol 1928. roku je vyznamenán řádem Červeného praporu. Za hrdinství na poli práce, za iniciativu a organizaci socialistického soutěžení byl VLKSM roku 1931 vyznamenán řádem Rudého praporu práce.

Ve velké vlastenecké válce sovětská mládež projevila své vysoké vlastenecké kvality plně úkoly, které jim ukládala jejich vlast a národ a dále pak nezlomná vůle rozdrtit nepřitele.

Mladí sovětské vojáci, letci, tankisté, dělostřelci, pěšáci, vojáci všech druhů zbraní, mladí partyzáni a partyzáanky, kteří bojují proti německým fašistickým imperialistům. Hrdinů Sovětského svazu komsomolců bylo v konci roku 2500. Některé bezpříkladné hrdinství bude na věky napsáno nesmazatelným písmem v dějinách Sovětského lidu.

Zvláště se vyznamenal ve velké vlastenecké válce Komsomol hrdinného Leningradu. Z každých 10 leningradských komsomolců 9 jich bylo na frontě. Každý druhý komsomol Leningradu je vyznamenán řádem neb medailí.

Nikdy nezapomene sovětský národ nesmrtná jména mnohých bohatýrů jako Alexandra Mahosova, Kosmodemjanskaja, Vitčina, Tavachina, Lj-za Čajkina, Sása Čekalina, Marie Folivonov, Olova Košovoga, Lála Ubijvoga a celou řadu dalších mladých bojovníků, kteří dali své životy za čest a nezávislost sovětské vlasti. Bezhraniční oddanost věci strany

Lenina a Stalina projevili v těžkých dnech vlastenecké války Komsomol Ukrajiny. Na frontách velké vlastenecké války, v partyzánských oddílech, v německé ilegalitě Komsomol Ukrajiny hrdinně bojoval proti Hitlerovým okupantům a více než 200 komsomolců, odchovanců VLKSMU byli vyznamenáni vysokým titulem hrdina Sovětského svazu. Mezi nimi dvojnásobný hrdina Sovětského svazu Alexandr Moloděj, hrdinové Sovětského svazu bratři Hlinkové, Ludmila Pavličenko, Viktor Milošiščenko, Marie Šterbaščenka a mnoho jiných.

A nejen bojovou slávou se vyznamenali v době velké vlastenecké války komsomolci a sovětská mládež. Zastupující ve výrobě své rodiče, starší bratry, kteří odešli, sovětské

chlapci a děvčata s vervou své práce pomáhali Rudé armádě rozbít nepřítel. Komsomol Ukrajiny s celým ukrajinským národem vrhl všechny své síly na znovuvýstavbu zruinovaného fašistickým uchvatitelem hospodářství a kulturu Ukrajiny. V prvním měsíci po osvobození na znovuvýstavbě podniků Ukrajiny přišlo pracovat v první řadě 207.000 komsomolců a více než 40.000 chlapců a děvčat z měst a venkova Ukrajinské republiky je to pomáhat ve výstavbě šacht a závodů v Donské pánvi.

Mládež venkova má ve svém předu Komsomol dobrovolně bojující o rychlou znovuvýstavbu okupantem zničeného hospodářství Ukrajiny.

Komsomolské organizace jsou zárukou lepší budoucnosti celého sovětského národa a státu. Cile.

Jazz - ano nebo ne?

(Interview s mistrem Vladimírem Libovickým.)

Tato otázka se dostává stále více do popředí zájmu dneška. Zvláště mladí si tuto otázku kladou. Naši Věrné strážní nepřisluší toto řešit, poněvadž však i naše mládež — vobylská — stojí před tímto problémem, myslím, že bude dobré, když si o tom něco řekneme.

Jazz je přínosem z Ameriky. Tvrdí se o něm různě. Nejčastěji se říká, že je národní hudbou černochů. At je to již tak nebo onak, smutná je ta okolnost, že my — národ hudebníků opomíjíme své národní bohatství a honíme se za tím, co je našemu národnímu charakteru cizí, co nepracuje z naší tradice a co nemá žádný vztah k našemu umění. A tím vším je jazz. Toto přejímání je bezmyšlenkovité a je obava — přijde-li to dosavadní cestou — že naše mládež bude vážně ohrožena.

Vznikne snad podezření, že je to nepokrokovost, nedůvěřivost k novému. Není však všechno dobré, co je nové. Tak na příklad isme proti dnešní přehnané módě (mám na mysli sáhodlouhé sukně). A není tato jazzová „epidemie“ něco podobného?

Jsme národem kulturně vyspělým. Je proto dobré, když i jazz budeme znát. Nesmí se však stát naším ideálem! Říkám znovu jazz! Jazz jako takový musíme znát, poněvadž je to cizí umění. Avšak na těch tancovačkách tak zvaný jazz by nemusel být! Užívám úmyslně „tak zvaný“, neboť to, s čím se naše mládež nejčastěji setkává, je těžké nazvat jazzem. Obvykle je to asi pět vybraných „mládenčů“, kteří šlehaně kvíčí střídavě na klarinet a saxofon, divoce mlátí do klavíru a o překot bijí do bubnu. Při tom každý klepe nohavicemi jako když má největší záchvat zimnice. A tady je celý ten jazzový problém.

Abychom uslyšeli něco o jazzu z úst umělcových, požádal jsem mistra Libovického o interview:

1. Prosím vás, mistře, jak se díváte na jazz?

— To je dnes, abych to správně

nazval, moderní problém dnešní generace, zvláště pak mladých. Pro mně — zapeklého folkloristu — je to otázka zvláště palčivá. O jazzu samém se někdy nesprávně uvažuje. Mnoho mladých lidí myslí, že jazz je každá kapela, kde kvikne saxofon, synkopicky udeří buben a o překot se valí rytmus. A to je špatné. Nejsem nadšencem jazzu.

2. Říká se všeobecně, že je to folklor černochů, mohli byste to dy k němu mít jako folklorista kladný poměr?

— Nevím, zda je to národní hudba černochů, pokud však vím, právě saxofon, jenž hraje v jazzu důležitou roli, není nástrojem černochů. Saxofon vynalezl přece Belgičan Antonie Joseph Sax. Narodil se roku 1814 a již v roce 1845 byl jeho nástroj pojmenován jeho jménem: saxofon. Byl pak uveden do francouzských vojenských orchestrů, kde zdomácněl. Co se týče autorů hudby, první se nadchl saxofonem Hector Berlioz. Také G. Bizet (opera Carmen) použil saxofon ve své „Arlesiance“. A slavný Debussy složil „Rhapsodii pro sólo saxofon a orchestr“. Tak nevím, proč by se měl považovat saxofon, co by nástroj černošského folkloru a jazz potom jako jejich folklor. Jazz byl z počátku hrán na trubku, pozoun a klarinet.

3. Z toho tedy vyplývá, že saxofon, i když hraje důležitou roli v našem jazzu není právě jazzovým nástrojem?

— No, to bych řekl. Už spíše jazzovým nástrojem je kytara, basa, buben a též piano. Saxofon v žádném případě jazz nedělá. Co je to jazz byste se spíše měli zeptat hudebního teoretika. Podle mého názoru jazz jako takový je spíše nánosem do Evropy. Neříkám, že bychom jej museli odmítat, ovšem musíme být střízliví a umět si vybrat.

4. Tak vy tak zčásti jazz zavrhujete, že?

— No, ještě proto, že nejsem nadšencem jazzu, nechci říci, že jej zavrhují. Ovšem, musí to být jazz hod-

notný. Rád jsem si na příklad vyslechl jazzový koncert orchestru „Original Teddes“ v Curychu, jenž měl za sebou úspěšné turné po USA — a to je co říci!

5. A co říkáte tomu, že se jazz aplikuje na národní písně?

— S tím nesouhlasím. To je tak zvaný národní jazz — to je nesmysl! Byly zde pokusy; na příklad jazz v SSSR často slyším hrát na národních nástrojích. Mně je milejší, když ty národní nástroje hrají národní písně — to mluví k srdci a něco z toho mám.

6. Pokud jsem však jazz poznal, je to umění. Co o tom mluvíte?

— To je bezesporu, ovšem musí to být jazz! — a ne jen komerční aplikace. Takový jazz jako Boba Crosbyho, Duke Ellingtona nebo Louis Armstronga jazzem je, ale u nás je málo jazzových orchestrů. Náš Ježek se dosti jazzu blíží, ale ostatní — nevím. Zdá se mi, že se jen jazzu přizpůsobují, stále slyším v tom jen operetu a i kdyby byla hrána samými saxofony — jazz to nebudel! Ostatně nebudeme si tím lámat hlavu, raději mi řekněte, kde bych dostal zpěvník ruských národních písní pro blížící se „Olympiádu lidového umění a lidové tvorby“, kterou máme na krku.

Tak rázně a mistru Libovickému charakteristicky mně odbyl. Tomu říkám — správně! Jazz? Tedy ano, ale být střízlivými a umět si vybrat! Je na našich hudebních vychovatelích, aby ukázali mládeži krásu naší národní hudby a rázně zamítli šíření těch různých „jazzovinek“. -ck-

Mládež

Mládež žije dnes za zcela nových a jiných poměrů, než v jakých vyrůstala starší generace. Starší pamatují na pr., jak se těžko před lety shánělo místo, jak byly statisíce lidí bez práce, jak lidé dávali poslední krejcar do inserátů, aby našli skrovninké místo, přitom ujišťovali, že „nemají velké požadavky“. Takové starosti dnešní mládež nemá. Už neplatí: učedník-mučedník. Mladí, snaživi lidé mohou poměrně snadno vyniknout a dostat se na důležité a odpovědné a také slušně placené místo.

Jsme si dnes vědomi významu mládeže. Mládež má dnes svoje organizace, má SČM, má deník, který je věnován mládeži. Mládež může kdekoli uplatnit svoje názory, přání a požadavky.

Drobná vzpomínka: Druhý prezident republiky dr. Edvard Beneš byl sportovcem. Ve svém mládí hrál kopanou. Musil hrát na zapřenou, neboť tehdy si na střední škole nedovedli představit, že by se mladý člověk mohl věnovat sportu. Starší generace vzpomíná, jak na střední škole potají vydávala studentské časopisy, neboť tehdejší mládeži bylo zakázáno uveřejňovati „plody ducha svého“.

Dnešní mládež má před sebou velké možnosti a příležitosti. Má před se-

bou také velké úkoly. Dáváme republice, jejímu průmyslu i zemědělství, její kultuře i sociálnímu životu nový obsah, nový řád. Někde naše úsilí přinese užitek teprve po letech. To znamená, že na hluboké přeměně celého našeho sociálního života má v první řadě zájem mládež, neboť pro ni — aby se jí dobře žilo — se hlavně staví budova našeho nového státního a národního zřízení. Nejsou to úkoly snadné. Budé k nim potřebí mnoho sil, trpělivosti a často i sebezapření. Ale bez obětí to nejde nikdy, bez obětí není skutečného pokroku.

Dnešní mladí lidé v lecčems měli trpět život než generace starší. Prošli bídou válečných let. Byla to tvrdá škola života. Velká část našich mladých lidí si plně uvědomuje nejen svoje velké možnosti, ale také velké závazky k sobě i k republice. Je však ještě část mládeže, která si dosud plně neuvědomila svoje práva a povinnosti.

Chceme silnou a zdravou republiku pracujících, republiku, v níž by se dobře vedlo mládeži, v níž by se mládež mohla v klidu připravovat pro život a pak si tvořit radostný život. Proto chceme, aby naše mládež byla

odpovědná a silná, aby znala svoje práva a povinnosti, aby znala svoje velké životní možnosti, ale aby také znala i velké závazky, které plynou z toho, že je mládeží republiky, která si buduje svůj nový státní a národní život. IS.

Všem krajanům z Volyně oznamuji, že dekretem zemského soudu v Praze ze dne 21. října 1948 Pres. 50193-5-48 byl jsem ustanoven stálým přísežným tlumočnickem jazyka polského pro překlady do řeči české a naopak. Veškeré Vaše doklady zaslané na moji adresu do češtiny spolehlivě a rychle přeložím a do 3 dnů poštovně na dobírku vrátím.

Alexandr Nagel,

Zátec, Vrchlického 2043-52.

Přijmu učně do parostrojního pekařství, volyňského Čecha. Byt a strava zajištěna. Nastoupit ihned. Antonín Štátný, Chomutov, ul. Jiráskova.

Hospodyní, volyňskou Češku, přijme ihned do žilné domácnosti inženýr ve státní službě. Zabezpečené stáří. Pozdější sňatek možný. Nabídky pod zn.: „Okolí Prahy“ do adm. t. I.

Odesílatel, jenž nám zaslal k uveřejnění foto Mikuláše Horníka (uveřejněno v čísle 32 ze dne 13. 8. 1948), nechť nám sdělí ihned svoji adresu, abychom mu mohli foto vrátit.

Slavěna Golová, Dol. Olečná 23, pp. Hradišín, okr. Šumperk, hledá bratra Fedouše Vignera z Volyně, posledně bytem v Lucku, a Šášu Zajice z Hulče na Volyni.

Pavla Machová, bydlící ve Varšavě v Polsku, hledá svého bratra Ant. Macha z obce Marusia - gmina Czarków, pow. Luck. Zpráva o něm, jakož i o jejím otci, jenž byl v roce 1939 nemocen, podejte redakci Verné stráže.

Volyňský hodinářsko-zlatnický závod

JOSEFA HAULÍČKA

v Praze II. Tř. Jana Opletala 20, tel. 218-68

Vám levně opraví i se zárukou Vaše hodinky i šperky

Na skladě velký výběr: klenoty, zlaté a stříbrné zboží, zásrubní a snubní prsteny, vhodné dárky pro každou příležitost, hodiny do pokoje i kuchyně, budíky a podobně

Pozor, můžete obdržeti hodinky volně!

Je-li Váš příbuzný, známý nebo přítel v cizině, který by zaplatil ve švýcarských francích nebo v US. dolarech

Katalogy na skladě, velký výběr